

---

het **GOEDE NIEUWS**  
van de wereld van morgen

---

Waarom zijn  
christenen  
**„HET ZOUT DER  
AARDE”?**



# het **GOEDE NIEUWS** van de wereld van morgen

1e jaargang No. 4

mei 1982

## Artikelen:

Persoonlijk van de hoofdredacteur	1
Wat psychologen niet weten over kinderopvoeding	2
Waarom zijn christenen „het zout der aarde“?	4
Hoe verliest zout zijn kracht?	6
Tijd voor de eindspurt!	7
Waarom haat God roddel?	10
Ministudie: Gods grote meesterplan	13
Waarom spreken met God?	15
Neem geen genoegen met een tweede prijs	16
Een volmaakte vriendschap	17
Echte vrienden heb je voor altijd	18

ALGEMEEN HOOFDREDACTEUR: **Herbert W. Armstrong**  
EINDREDACTEUR: **Dexter H. Faulkner**

ASSISTENT-REDACTEUREN: **Sheila Graham, Norman Shoaf**  
ILLUSTRATIES: **Michael Hale, Minette Collins Smith**

Uitgegeven door de Worldwide Church of God  
UITGEVER: **Herbert W. Armstrong**  
FINANCIËEL BELEID: **Leroy Neff**  
PRODUKTIE EN DISTRIBUTIE: **Roger G. Lippross**  
REGIONAAL DIRECTEUR: **Bram de Bree**

Gelieve uw correspondentie te richten aan:  
AMBASSADOR COLLEGE  
Postbus 333  
3500 AH UTRECHT  
(Nederland)

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging gaarne zo spoedig mogelijk. Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b. © 1982 Worldwide Church of God. PRINTED IN U.S.A.

**OMSLAG:** Als u een ware christen bent, bent u „het zout der aarde“. Weet u waarom? Lees het artikel dat op pagina 4 begint. Foto door Scott Smith.

## Brieven

### Reactie op aankondiging

Mag ik u bij voorbaat danken voor de toezegging op een abonnement van *Het Goede Nieuws van de Wereld van Morgen* in het Nederlands. U bent mij werkelijk van dienst geweest met deze uitzonderlijke toezegging.

Dit was heel goed nieuws — dank van uw medewerker.

A.V., Geldrop

### Cursus

Ik word binnenkort 80 jaren, en wil toch gaarne de cursus volgen van Ambassador College. Wilt u mij daarvoor inschrijven? Tevens verzoek ik om toezending van het boekje *Heidense feestdagen — of Gods heilige dagen?* Ik dank u.

Hoogachtend,

J.T., Groningen

### Nieuw lid

Uw tijdschrift geeft zoveel inspiratie aan iedereen. Ga zo door met dit goede werk. Het is een ware zegen om zo'n mooi tijdschrift te hebben dat zozeer het lezen waard is.

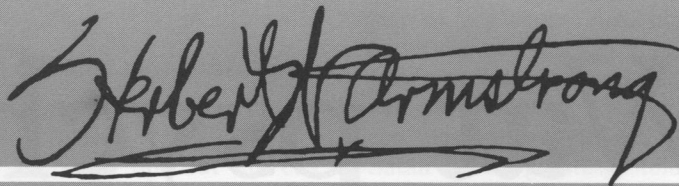
Ik ben ongeveer drie maanden geleden gedoopt en ik kan echt zeggen dat God met mij werkt. Ik ben 20 en de enige van mijn familie die bij de Kerk is. Ik voel me zo vereerd uitgekozen te zijn om op zekere dag iemand in Gods Koninkrijk te worden. Ik voel me zeer geïnspireerd door het Werk en hoop dat het blijft groeien.

J.L.H., San Leon, Tex.

### „Vlezige artikelen“

Hartelijk dank voor de vlezige artikelen in *het Goede Nieuws*, die allemaal bedoeld zijn ons te helpen op het rechte spoor te komen en onze verantwoordelijkheden onder ogen te zien, waardoor we de grote roeping die we hebben gekregen kunnen waarderen. Ik ben dankbaar dat God zo genadig voor ons is en bid dat we allen vechten om door God waardig gekeurd te worden.

J.H.,  
West Yorkshire, Engeland



**H**ebt u zich ooit afgevraagd: „Hoever kan ik zonder risico gaan met te doen wat ik *wil*, maar waarvan ik weet, dat ik het *niet behoort te doen*?”

In deze column waarin ik *persoonlijk* met onze lezers kan spreken, zou ik graag dingen bespreken, die ons stof tot *nadenken* bieden.

Denkt u eens aan de oudtestamentische persoon Bileam, die, zoals u kunt lezen in Openbaring 2:14, volgens de woorden van Christus het oude Israel tot zonde aanzette.

Staat u me toe u wat nieuwe feiten over deze Bileam te geven.

Bileam was in zijn tijd de opvolger van Nimrod (Gen. 10:8-10), de stichter van de heidense beschaving. Bileam was de grootste profeet van zijn tijd — in de heidense religie — de pontifex maximus van de heidense wereld — het hoofdorakel van het heidendom.

Is het dan niet vreemd dat hij tot God bad en een dienaar van God scheen te zijn?

Toen koning Balak van Moab gezanten uitzond om Bileam te huren om het volk Israel te vervloeken, vroeg Bileam de gezanten om te blijven overnachten, zodat hij zich kon afzonderen en kon bidden om God te vragen of hij met hen mee kon gaan. Als hij de voornaamste *heidense* profeet was, dus eigenlijk gezeten op Satans troon, als hoofd van Satans religie op aarde, waarom zou hij er dan tot God over bidden?

Ik ben er absoluut zeker van dat de meeste mensen, die dit verslag hebben gelezen, gedacht hebben dat Bileam een profeet van God was — niet van Satan. Handelde hij niet *juist* door God te raadplegen? Satan zou zo iets toch zeker niet doen!

Laten we het voorval even bekijken.

Het volk Israel, onder leiding van Mozes, had zijn kamp in de vlakten van Moab opgeslagen, ten oosten van de rivier de Jordaan, bij Jericho. De Koning van Moab, Balak, zag wat deze Israëlieten — er waren er tenminste twee of drie miljoen — de Amorieten hadden aangedaan. Hij was met vrees bevangen. Zij overtroffen de Moabieten ver in aantal.

Dus zond koning Balak boodschappers naar Bileam, die ver weg te Pethor in Mesopotamië woonde — dicht bij de rivier de Eufraat. Ze namen het waarzeggersloon met zich mee, dat nodig was om Bileam te huren voor het uitspreken van een vervloeking over de Israëlieten.

„Want het [volk] is sterker dan ik”, was Balaks boodschap aan Bileam: „want ik weet: wie gij zegent, die is gezegend, en wie gij vervloekt, die is vervloekt” (Num. 22:6).

Let eens op wat Bileam zei, toen de oudsten van Moab en Midian, Balaks boodschappers, de boodschap aan hem overbrachten:

„Overnacht hier deze nacht, dan zal ik u bescheid geven, zoals de Here tot mij spreken zal. Toen bleven de vorsten van Moab bij Bileam” (vers 8).

God zei tegen Bileam: „Gij zult met hen niet medegaan, gij zult dat volk niet vervloeken, want het is gezegend. En Bileam stond des morgens op en zeide tot de vorsten van Balak: Gaat naar uw land, want de Here weigert mij toe te staan met u mee te gaan” (vers 12-13).

Maar koning Balak zond opnieuw boodschappers naar Bileam — deze keer aanzienlijker vorsten van hogere rang, en met meer geld. Opnieuw nodigde Bileam hen uit om de nacht over te blijven, „opdat ik wete, wat de Here verder tot mij spreken zal” (vers 19). Deze keer stond God hem

echter toe met hen mee te gaan, maar verbood hem om Israel te vervloeken. Toch hield een engel van God Bileams ezel onderweg tegen. Waarom?

Vindt u dit nu niet allemaal klinken alsof Bileam Gods profeet was in plaats van die van Satan?

Maar zie eens wat we lezen in het Nieuwe Testament!

Petrus spreekt over valse profeten, die „den weg van Balaâm [volgen] . . . die het loon der ongerechtigheid liefgehad heeft” (2 Petr. 2:15, *Statenvert.*).

Judas schrijft: „Wee hun, want zij zijn de weg van Kaïn opgegaan, zij zijn voor de verleiding van een Bileamsloon bezweken” (Judas 11).

Jezus Christus zegt tegen de Kerk van het Pergamum-tijdperk: „Maar Ik heb enkele dingen tegen u: dat gij daar sommigen hebt, die vasthouden aan de leer van Bileam, die Balak leerde de kinderen Israëls een strik te spannen” (Openb. 2:14).

Dus Jezus Christus, Petrus en Judas vertellen ons allemaal dat Bileam een *valse* profeet was. Wanneer we een onderzoek doen naar zijn ware identiteit, dan komen we erachter dat Pethor, waar hij zijn standplaats had, het hoofdkwartier was van de hoogste priester van de heidense Babylonische mysteriereligie.

Wanneer men Numeri 22, 23 en 24 doorleest, dan zou men kunnen denken dat Balak een onbelangrijk man was. Toch was hij de Koning van een volk, die hier zijn eigen hoogste priesters, tovenaars en astrologen van de heidense religie passeerde. Deze zond zijn voornaamste vorsten met rijke beloningen en een zeer hoog honorarium ver weg, naar Pethor, bij de Eufraat, in Mesopotamië. Hij zou hen zeer zeker alleen maar zenden naar de machtigste beoefenaar van waarzeggerij.

Andere bijbelgedeelten laten zien  
(Zie verder pagina 19)

# Wat psychologen niet weten over kinderopvoeding

door Herbert W. Armstrong

**D**e volgende tekst uit Spreuken wordt door bijna niemand goed begrepen: „Oefen de knaap volgens de eis van zijn weg, ook wanneer hij oud geworden is, zal hij daarvan niet afwijken” (Spr. 22:6).

Toch geloven veel mensen dat zij die tekst juist hebben toegepast, hoewel hun kind op latere leeftijd zijn opvoeding volkomen de rug heeft toegekeerd.

Ik ken iemand van middelbare leeftijd, die van kindsaf in Gods waarheid werd opgevoed. Als opgroeiend kind werd hij „geoefend” — precies zoals men een hond zou oefenen bepaalde dingen te doen totdat het een gewoonte is geworden. Toch is hij, nu hij oud begint te worden, van zijn opvoeding afgestapt. Hoe komt dat?

Salomo was de wijste man die ooit heeft geleefd. Spreuken 22:6 is hem door God ingegeven. Het is een deel van het *Woord van God*. Waarom is hij daar dan toch van afgeweken?

Omdat zijn vader die hem opvoedde, destijds niet de andere bijbelteksten aangaande de *geest in de mens* had begrepen!

Zoals de meeste mensen nam hij aan dat Salomo een opvoeding bedoelde zoals die van een hond, die men bepaalde dingen leert doen, ondersteund door een systeem van beloningen voor prestaties en straf voor ongehoorzaamheid. Het kunstje wordt een vaste gewoonte en de hond zal het altijd op commando blijven doen.

Wat echter bijna niemand begrijpt is het verschil tussen het brein van een hond en het *verstand* van een kind.

De hersenmassa van een hond is vrijwel gelijk aan de hersenmassa van een kind — vorm en samenstelling zijn bijna precies hetzelfde. Maar het kind is geboren met een geest die aan de menselijke hersenen het intellectuele vermogen verleent. De hersenen van een mens zijn verbonden met een geest. De hersenen van een hond, een paard of een olifant zijn dat niet.

Deze menselijke geest stelt een mens in staat te denken, te redeneren, te rekenen, beslissingen te nemen. De hersenmassa van een olifant is groter dan die van een mens, maar is precies gelijk van ontwerp — de kwaliteit is even goed; toch kan een olifant met zijn hersenen niet denken, redeneren, rekenen, beslissingen nemen of kiezen. Zoals aan een hond kan men een

olifant bepaalde kunstjes leren zoals die waarvan de mensen in een circus genieten.

Dieren zijn uitgerust met een instinct. Als er iemand het huis nadert begint een hond door zijn instinct automatisch te blaffen. Hij denkt niet eerst goed na om te kunnen besluiten: „Zal ik blaffen of zal ik zwijgen?” Al geloof ik wel dat een hond, door steeds te herhalen geleerd kan worden om niet te blaffen.

*Begrijp nu goed het verschil!*

Het verstand van een kind kan denken en redeneren. Het kan kennis verwerven die een hond of een olifant niet kan kennen. Dit wordt gesteld in 1 Korinthe 2:11: „Wie toch onder de mensen weet, wat in een mens is, dan des mensen eigen geest, die in hem is.” Een hond of een olifant kunnen niet weten wat een mens weet. Het *weten* van een mens, en het vermogen om zelf te beslissen, wordt aan zijn hersenen verleend door de geest die in de mens is.

## De geest in de mens

Adam, het eerste geschapen menselijke wezen, werd geschapen met een geest in hem. Deze geest was geen „ziel”. De ademende fysieke mens was de ziel (Gen. 2:7). De geest in hem verleende hem geen leven.

Door de adem des levens kon hij alleen ademhalen.

Adam werd zo geschapen dat hij kennis nodig had die een dier niet kan weten. Hij werd geschapen met de behoefte aan drie soorten kennis: 1) kennis voor contact en een relatie met God; 2) kennis voor het onderhouden van relaties met andere mensen; 3) kennis om met dingen, met materie, om te kunnen gaan. Adam werd geschapen met een menselijke geest waarmee hij op eigen kracht kennis kon verwerven om met dingen om te gaan.

De mens heeft op eigen kracht kennis verworven om huizen te bouwen, om auto's, vliegtuigen en computers te fabriceren en te bedienen. Maar in 6000 jaar tijd heeft de mens nooit geleerd met zijn naaste om te gaan. Echtgenoten krijgen ruzie en scheiden. Ouders kunnen hun kinderen niet goed begrijpen of opvoeden. Maar al te vaak koesteren kinderen een wrok jegens hun ouders. Het ene gezin woont niet vreedzaam naast het andere. Werkgevers en werknemers botsen, de rassen botsen, de naties voeren strijd tegen elkaar.

En evenmin heeft de mens geleerd — en hij schijnt het ook niet te willen leren — hoe hij in nauw contact met zijn Maker kan bestaan.

Hoe komt dit allemaal zo?

Omdat de mens, in tegenstelling tot de dieren, werd gemaakt met één geest, maar met de behoefte aan een tweede Geest: de heilige Geest van God.

De Schepper bood Adam vrij zijn Geest aan, de Geest die tevens tot eeuwig leven verwekt. Maar Adam verwierp de Geest van God (de boom des levens) en eigende zich de kennis van goed en kwaad toe. Hij besloot op eigen kracht zijn eigen kennis te verwerven en voort te brengen. Bijgevolg was Adams verstand slechts *half compleet*. Geestelijk was hij niet „geheel aanwezig”!

Maar hoewel hij *beperkt* was tot fysieke kennis — kennis van het materiële; kennis die zijn hersenen binnenkomt via de zintuigen van gezicht, gehoor, smaak, reuk en gevoel — had hij nog altijd een verstand dat kon denken, redeneren, berekenen, beslissen.

Wat een dier doet, doet hij automatisch door instinct. Wat een mens doet, doet hij door te denken — door

te redeneren — door een *beslissing* te nemen!

### Hoe men een kind moet opvoeden

Laten we nu eens zien waartoe dit alles leidt.

Als u een kind opvoedt als een hond of als een olifant, om bepaalde dingen op een bepaalde manier te doen, is het in sommige gevallen mogelijk dat hij, doordat het een gewoonte is geworden, later niet meer verandert.

Maar hij heeft een *verstand*, dat kan *denken*, redeneren, *beslissen* wat te doen en hij kan zijn activiteiten in een andere richting *leiden* dan hij van zijn ouders heeft geleerd — in het bijzonder als een houding van verzet, vijandigheid, wrok jegens gezag of vooroordeel, of als conformisme met de gewoonten van zijn leeftijdgenoten een verandering van gedachten met zich meebrengt — en op latere leeftijd kan hij wegens *onenigheid* totaal van zijn opvoeding afwijken. Waartoe leidt dit ons dan?

In de vroegste kinderjaren al begint Satan het verstand van een

*onderwijzers* op school, als ze al een jaar of zes zeven zijn, hen kunnen onderwijzen.

*Maar Satan negeert het verstand van uw kind niet!* Als het nog maar een paar maanden oud is, begint Satan al de geestesgesteldheid van zelfzuchtigheid en egoïsme naar hem of haar uit te zenden.

*Hoe moet u dan „de knaap oefenen volgens de eis van zijn weg”?*

*Niet alleen* moet u hem leren volgens gewoonte bepaalde dingen op een bepaalde manier te doen, zoals een hond, maar vooral door hem *zelf te leren denken!*

Leer hem te denken en te beslissen in overeenstemming met de geest en de gezindheid van *Gods wet*: liefde jegens anderen, zorgzaamheid voor het goede en het welzijn van anderen — en leer hem dat Satans weg van zelfzuchtigheid en jaloezie, naijver, vijandschap jegens anderen verkeerd is. Leer hem zijn ouders te *eren*. Leer hem het principe en de *gezindheid* van *Gods wet* van *liefde* tot God en *liefde* voor andere mensen.

Psychologen kunnen u niet leren



kind te bewerken. Hij zendt uit, *niet* in woorden, geluiden of afbeeldingen, maar in *houdingen* van zelfzuchtigheid, vijandigheid, onenigheid, wrok en eigenzinnigheid. De meeste ouders  *negeren het onderwijzen van het verstand* van hun kinderen totdat

hoe u uw kinderen moet opvoeden. Zij weten niet wat het menselijk verstand in feite is. Tenzij iemand de heilige Geest heeft — en ik ken als zodanig geen enkele psycholoog — is hij niet bevoegd tot kinderopvoeding. □

Foto door Warren Watson

# Waarom zijn christenen „het zout der aarde”?

*Kunt u uitleggen waarom Christus zijn discipelen als „zout” betitelde?*

door Norman Shoaf

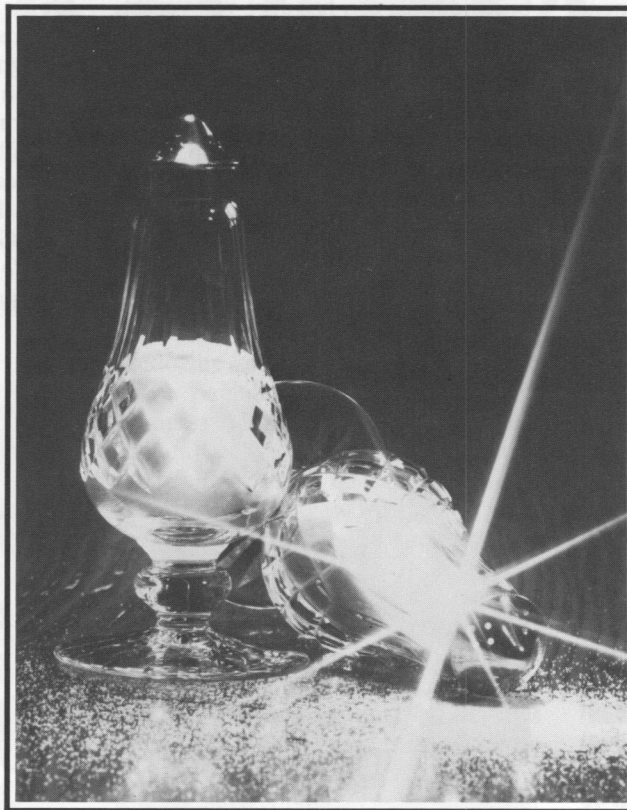
**W**ie bent u eigenlijk in werkelijkheid?

Vraagt u zich ooit weleens af wat uw speciale doel in het leven is? Hebt u er weleens moeite mee om duidelijk te zien waar u in het grote schema der dingen past? Zijn er ook tijden dat u zich voor niemand, ook niet voor u zelf, nuttig of waardevol voelt?

Als u een christen bent, dan zou u niet zo'n identiteitscrisis moeten hebben. Jezus Christus heeft ons gekocht en betaald met zijn eigen bloed. Wij zijn zelfs van Hem en Hij gebruikt ons voor zover wij Hem dat toestaan. Christus vertelt ons in zijn Woord precies wie we zijn en wat we behoren te doen.

In wat bekend staat als de Bergrede, nam Christus zijn meest geliefde discipelen mee naar een afgelegen plaats op een berghelling en onderwees hen daar persoonlijk aangaande hun opdracht en de levenswijze die tot waar geluk leidt.

In de loop van zijn onderwijzing vertelde Christus de discipelen (en ook ons vandaag): „Gij zijt het zout der aarde; indien nu het zout zijn kracht verliest, waarmee zal het gezouten worden? Het deugt nergens meer toe dan om weggeworpen en door de mensen vertreden te worden”



(Matth. 5:13).

Wat bedoelde Christus met „Gij zijt het zout der aarde”? Waarom gebruikte Hij juist dit algemene ingrediënt symbolisch? Wat kan zout ons leren omtrent onze christelijke roeping?

Zout bezit verscheidene bijzondere kwaliteiten, die licht werpen op hoe we als christenen behoren te functioneren.

## **Spaarzaam gebruik**

Zout komt veelvuldig voor in de natuur. Er zijn ongeveer 14000

manieren bekend om zout te gebruiken, voornamelijk in de verschillende industrieën.

Maar slechts drie procent van 's werelds zoutvoorraad wordt in de huishouding aangewend. Denk aan de kleine hoeveelheid zout die u gebruikt om een maaltijd smakelijk te maken. Slechts een snuffje — enkele korrels — maakt al een groot verschil.

In Christus' dagen was zout niet zo gemakkelijk beschikbaar. Eens was zout zo kostbaar dat het werd gebruikt om de soldij van Romeinse soldaten te betalen. (Het Engelse woord *salaris* heeft zijn oorsprong in dit oude gebruik van betaling met *salt*.) De discipelen zullen zeker op de hoogte zijn geweest van de waarde en zeldzaamheid van zout. Daarom, wat bedoelde Christus toen Hij zijn discipelen „zout” noemde?

Dit: God roept op dit moment nog niet de hele mensheid: „Niemand kan tot Mij komen,” zei Christus, „tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke” (Joh. 6:44).

God werkt in deze tijd slechts met een kleine groep mensen. En God werkt slechts met dit „klein kuddeke” (Lukas 12:32) om een speciale taak te verrichten — het prediken in de gehele wereld van het evangelie van het komende Koninkrijk van God (Matth. 24:14).

Met andere woorden, ware christenen zijn zeldzaam. Gods ware volk, in wie de Geest van God woont (Rom. 8:9), is veel kleiner dan het „christendom” van deze wereld denkt.

Ware christenen zijn over de aarde uitgestrooid zoals u zout over het eten zou strooien — spaarzaam. Maar wat een verschil maken ze in de wereld uit!

Wat we dus in ieder geval kunnen leren van Christus' metaforisch gebruik van het woord zout is dat onze roeping en opdracht uniek, belangrijk en zeer waardevol zijn. Het is een zeer unieke gelegenheid om door God in deze tijd te worden geroepen.

### Zuiverheid

Een andere eigenschap van zout, naast het feit dat het met mate moet worden gebruikt, is zijn zuiverheid. Bacteriën kunnen er niet in leven. De geestelijke overeenkomst ligt voor de hand: Gods volk moet zuiver, rein zijn.

Volgens Leviticus 2:13 mocht zout aan geen enkel spijsoffer ontbreken. Het zout was o.a. nodig om te symboliseren dat het offer rein was.

In deze tijd behoren christenen zich als een levend offer aan God aan te bieden (Rom. 12:1). Wij als „het zout der aarde”, moeten dus even rein zijn.

Als we zuiver zijn, dan is het werk dat we doen goed (Spr. 21:8). Ons hart moet rein zijn (1 Tim. 1:5), evenals ons geweten (1 Tim. 3:9), onze gedachten (Filipp. 4:8) en onze godsdienst (Jak. 1:27).

Geestelijke reinheid betekent zich afzijdig houden van de wegen van deze wereld, haar filosofieën, haar manier van zaken doen en van haar verkeerde bezigheden en begeerten.

Er is „een geslacht, dat rein is in eigen ogen, maar niet van zijn vuil is gewassen” (Spr. 30:12). Indien we ons voortdurend bekeren en ernaar streven om naar Gods weg te leven, dan *zijn* we gereinigd van onze ongerechtigheden — onze zonden — door het bloed van Christus (1 Joh. 1:7-9). We behoren uit deze wereld te gaan (Openb. 18:4) en te leven in totale toewijding aan God.

Als we dat doen en volharden tot het einde, dan zullen we bij Christus' terugkomst bekleed worden met blinkend en smetteloos fijn linnen —

symbool van rechtvaardigheid of geestelijke reinheid. We zullen werkelijk leden van Gods familie worden en de bruid van Christus (Openb. 19:8-9).

Per slot van rekening was een van de eerste uitspraken die Christus deed in deze discussie met de discipelen: „Zalig de reinen van hart, want zij zullen God zien” (Matth. 5:8).

### Krachtgever of smaakmaker

Waarschijnlijk komt de meerderheid van ons regelmatig in contact met zout als smaakmaker van ons voedsel. Denk er eens aan hoe zout, mits het op de juiste wijze gebruikt wordt, de maaltijd aan smaak — en daardoor aan genoeg — kan doen winnen. Ook Job zei al: „Laat zich flauwe spijs eten zonder zout, of is er smaak aan eiwit?” (Job 6:6.)

Is uw leven als christen saai, vervelend, een zware last, te gewoon en zonder opzienbarende gebeurtenissen? Het zou zo niet moeten zijn! Evenals zout een dimensie toevoegt aan de smaak van ons eten, zo zou het christelijke leven gevuld moeten zijn met interesse, energie, hoop en opwinding.

Koning David spoorde aan: „Maar verheugen zullen zich allen die bij U schuilen, altoos zullen zij jubelen, daar Gij hen beschermt, en in U zullen juichen wie uw naam liefhebben” (Ps. 5:12).

Het is moeilijk om in God te juichen als u altijd neerslachtig bent, bezorgd bent over uw fysieke omstandigheden, steeds in het verleden leeft of stilstaat bij de negatieve aspecten van uw leven.

David was voortdurend verheugd en loofde en prees God (Ps. 63:5; 81:2; 95:1-2). De apostel Paulus was overstelpt van blijdschap zelfs onder de grootste druk (2 Kor. 7:4). Blijdschap is per slot van rekening een van de vruchten van Gods heilige Geest (Gal. 5:22).

Als u alleen maar volhardt als christen zonder echter van dit leven te genieten, vraag God dan om meer van zijn heilige Geest. Vraag Hem om meer van zijn vreugde door u heen te laten vloeien naar anderen toe. Ontwikkel uw talenten. Wees zo actief mogelijk in de omgang met de andere leden van Gods Kerk en in dienstbaarheid aan iedereen in uw omgeving.

Het behoort voor anderen een genoeg te zijn om met ons, als Gods volk, om te gaan. Wij, als „het zout der aarde”, behoren de meest begaafde, naar de hoogste kwaliteit strevende, enthousiaste mensen in de wereld te zijn. Juist zoals zout kracht aan voedsel geeft, zo behoren wij een krachtige levenslust te bezitten, aangezien wij ons doel kennen en al hetgeen we kunnen bereiken.

### Wekt dorst op

Als christenen behoren we een goed voorbeeld te zijn voor onze omgeving en het goede nieuws van Gods komende regering op aarde bekend te maken. Als we dat doen, zullen we, net zoals zout fysieke dorst veroorzaakt, een geestelijke dorst opwekken bij hen die ons omringen.

Anderen behoren „uw goede werken [te] zien en [daarom] uw Vader, die in de hemelen is, [te] verheerlijken”, zoals Christus in Mattheus 5:16 vervolgde. Door ons voorbeeld en door de boodschap die we bekendmaken, zal deze wereld zonder enige verontschuldiging voor God zijn. En na de afschuwelijke verdrukking, die nu vlak voor ons ligt, zullen mensen gaarne bereid zijn — zullen er zelfs om roepen — om Gods waarheid te leren wanneer deze aan de gehele mensheid wordt aangeboden:

„En vele natiën zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg des Heren, naar het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en des Heren woord uit Jeruzalem” (Jes. 2:3).

De wereld zal smachten naar Gods waarheid, met een dorst die wij voor een deel, als zout, mede hebben geschapen. Dan kan Christus die dorst lessen met de „stromen van levend water” van de heilige Geest, wanneer de heilige Geest voor de eerste keer aan de gehele wereld wordt aangeboden (Joh. 7:38).

Zorgt uw voorbeeld ervoor dat mensen in uw omgeving Gods weg op een positieve manier gaan bekijken? Schept u in hen een dorst naar meer van Gods kennis? Of slaan zij u gade en zeggen: „Als dat christelijkheid is, dan wil ik daar niet bijhoren!”?

### Conserveert

Zout is ook een belangrijk conser-

veringsmiddel. Waar bijvoorbeeld geen mogelijkheid tot invriezen is, kan vlees gezouten worden om bederf tegen te gaan. Zout kan eveneens toegepast worden bij het leerlooien of bij het inmaken van voedsel.

Zout houdt ook leven in stand. Dieren leggen grote afstanden af en riskeren gevaren om van natuurlijke afzettingen zout te kunnen likken. Zout is bovendien noodzakelijk voor de gezondheid van de mens. Als ons bloed en onze weefsels niet een kleine hoeveelheid zout zouden bevatten, dan zouden we sterven.

Kunt u de analogie ontdekken? Als christenen hebben we een zeer belangrijke rol in het behouden van

leven op deze aarde. Hoe?

Lees Mattheus 24:21-22 eens. Deze passage beschrijft de vreselijke tijd, die nu vlak voor ons ligt: „Want er zal dan een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal. En indien die dagen niet ingekort werden, zou geen vlees behouden worden; doch ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen worden ingekort.”

Als deze groep waarlijk bekeerde, trouwe dienstknechten van God niet bestond, zou God geen enkele reden hebben om de mensheid in de komende slachting te behouden!

De ware christenen vormen die

groep. Onze taak in deze tijd als „het zout der aarde” is veel ontzagwekkender dan u zich misschien hebt gerealiseerd.

### Bestudeer Gods Woord

Zout kent nog andere toepassingen en Christus' uitspraak in Mattheus 5:13 nodigt uit tot nog andere geestelijke vergelijkingen.

Als een essentieel ingrediënt is zout historisch het symbool van gastvrijheid. Christenen zouden 's werelds meest gastvrije mensen moeten zijn.

Het Oude Testament bezigt de uitdrukking „zoutverbond” (Num. (Zie verder pagina 22)

# Hoe verliest zout zijn kracht?

In dezelfde zin als waarin Hij zijn discipelen leerde dat zij waren bestemd „het zout der aarde” te zijn, waarschuwde Christus dat zij hun kracht niet moesten verliezen:

„Gij zijt het zout der aarde; indien nu het zout zijn kracht verliest, waarmee zal het gezouten worden? Het deugt nergens meer toe dan om weggegooid te worden” (Matth. 5:13).

Zout zonder enige smaak is inderdaad nog maar van weinig nut. Maar hoe verliest zout nu eigenlijk zijn kracht? En wat kunnen christenen van deze waarschuwing leren?

Zout is een duurzaam mineraal. Het kan een lange tijd blijven liggen en aan heel wat druk blootstaan, voordat de kwaliteit achteruitgaat.

De afzettingen in zoutmijnen zijn duizenden jaren oud. Toch is de smaak of kracht ervan behouden gebleven.

Zelfs geraffineerd zout kan voor langere tijd worden opgeslagen en toch zijn smaak behouden. Of schoon zout hard of klonterig kan worden, blijft zijn „zoutheid” bestaan.

Zout kan niet bederven. Opge-

lost in water, verdwijnt zout, maar zijn zoute hoedanigheid geenszins.

Zout kan eveneens aan extreme temperaturen worden blootgesteld. Zelfs bij 804 graden Celsius, zijn smeltpunt, blijft zout zijn bijzondere chemische samenstelling behouden.

Hoe kan nu de smaak van zout minder sterk worden of zelfs verloren gaan? Alleen als het chemisch reageert met een andere substantie — als het bij wijze van spreken besmet wordt met één of andere invloed van buitenaf.

Jezus zei dat, hoewel we *in* de wereld zijn, we niet *van* deze wereld moeten zijn (Joh. 17:15-16). En overweg deze ernstige waarschuwing in Openbaring 18:4 eens: „Ga uit van haar, mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden en niet ontvangt van haar plagen.”

Verstikt door „de zorgen van de wereld en het bedrog van de rijkdom en de begeerten naar al het andere”, kunnen christenen onvruchtbaar worden (Markus 4:19). Evenals „het zout der aarde”, kunnen we onze kracht verliezen en daarna „noch voor het land, noch voor de mesthoop” (Lukas 14:35) geschikt zijn.

Kent u leden van Gods Kerk, die „hun kracht hebben verloren” en het Lichaam van Christus hebben verlaten, doordat zij zich lieten besmetten door deze wereld?

Misschien raakten ze in de ban van het verdienen van geld. Misschien lieten ze toe dat de beproevingen in hun christelijke leven hen gingen overstelpen. Of wellicht ook luisterden ze naar de argumenten en aanvallen van lasteraars, en concludeerden dat dit niet Gods Kerk was.

Hoe staat het met u? Wat houdt u het meest bezig?

Is het uw baan, gezinsmoeilijkheden, de vastgelopen situatie thuis, het verlangen om te trouwen, uw eenzaamheid of een eindeloze lijst van *dingen* die u graag zou willen hebben voor uzelf?

Of is het de hoge roeping van Jezus Christus, zijn Werk in deze eindtijd en uw aandeel daarin en het ontwikkelen van volmaakt, heilig en rechtvaardig karakter dat God behaagt?

Als u meer bezorgd bent over iets anders dan over de punten op deze laatste lijst, ga dan direkt de tijd nemen om uzelf te onderzoeken. Zorg dat u snel in het goede spoor terugkomt. U bent „het zout der aarde”, maar zout kan zijn kracht verliezen door besmetting met invloeden van buitenaf.

God wil dat u Hem gehoorzaamt en Hij wenst dat u in zijn Koninkrijk komt. Dat is de reden waarom u werd geschapen. Niets anders zal u gelukkig maken. Wees „het zout der aarde” — en verlies uw kracht niet! □







# Tijd voor de eindspurt!

door Jack R. Elliott

**D**e wereldgebeurtenissen staan op het punt in een ware holocaust uit te barsten. Als een dergelijke verwoesting vandaag zou plaatsvinden, zou u dan gereed zijn?

De wereldproblemen leiden momenteel naar een climax — een tijd van verdrukking, erger

dan ooit tevoren in de wereldgeschiedenis (Matth. 24:21).

Wanneer het zover is zal, zoals pastor general Herbert W. Armstrong zegt, het Werk van het Filadelfia-tijdperk van Gods Kerk geëindigd zijn. Als dat nu eens vandaag zou zijn?

Kunt u zeggen dat u uw deel hebt bijgedragen in de verspreiding van het goede nieuws van het Koninkrijk van God? Bent u in genade en kennis

en in rechtvaardig karakter dermate gegroeid dat u vrijmoedig staande kunt blijven op de dag dat Christus terugkeert? Bent u gekleed in het bruiloftskleed van rechtvaardigheid en gereed voor het bruiloftsfeest van het Lam tezamen met de rest van zijn Kerk (Openb. 19:7-8)?

Wanneer deze grote wereldcrisis tot uitbarsting komt, zal het te laat zijn om het evangelie te publiceren, en onze tijd daaraan deel te hebben

zal voorbij zijn. Als wij niet gereed zijn, ontvangen we geen bescherming, maar zullen in de slachting zelf terecht komen. Nu is het nog tijd om te werken!

De heer Armstrong heeft erop gewezen dat we ons nu bevinden in de opgevoerde eindspurt van dit Werk van de eindtijd dat God ons tot taak heeft gegeven. Doet u mee met deze eindspurt?

Het doel ligt vlak voor ons. Het is bijna in zicht. Dit is niet de tijd om te verslapen, moe te worden goed te doen, en te denken dat er nog tijd genoeg is. Het is onze tijd van beproeving. Het is onze tijd om geoordeeld te worden om te zien wat we met onze roeping zullen doen en of we de race zullen uitlopen om onszelf gereed te maken voor het brui-loftsmaal van het Lam (1 Petr. 4:17).

### Onze geestelijke marathon

Onze situatie kan vergeleken worden met een marathon door een terrein dat voor de renners onbekend is. We moeten op het parcours blijven — over een kronkelige weg met veel struikelblokken, valkuilen en bodemloze afgronden — en we moeten hardlopen tot de eindstreep. Hebt u de moed en de vastberadenheid om te winnen?

Mijn zoon John heeft eens zo'n race gelopen tegen 75 andere deelnemers. Het loopparcours was buitengewoon zwaar, over geplaveide straten en trappen en over de steilste heuvels van Los Angeles.

Toen de renners op die marathon van start gingen, liepen sommigen meteen uit en namen de leiding, anderen vielen terug toen de groep zich begon te verspreiden.

John, destijds nog een tiener, ging lopen in het tempo waarvoor hij had getraind en hij liep helemaal achteraan. Behalve de oudere, meer volwassen renners vooraan, was er ook een tiener waartegen John al vaak had gelopen, maar die altijd van hem had gewonnen. Het zag er allemaal niet al te best uit!

Terwijl de race voortging, begonnen sommige renners achterop te raken en velen gaven het op. Zij die een wat verstandiger tempo hadden begonnen langzamer te lopen. John

begon er af en toe één in te halen, maar de grote groep was nog ver voor hem.

Het was een moeilijk en veeleisend parcours. Sommige heuvels waren zo steil dat zijn enkels niet ver genoeg konden doorbuigen om de heuvel op te komen en hij moest achteruit lopen.

De heuvel af was even erg. Zijn tenen werden samengeperst in de punt van zijn schoenen, en hij kreeg er blaren van. De spieren van zijn benen trilden van spanning.

Omhoog, omlaag, kilometer na kilometer ging de race maar door.

Tenslotte kreeg John nog ruim een halve kilometer van de finishlijn af en totaal uitgeput de laatste hoge heuvel in zicht. De sok van zijn linkervoet was doorweekt van het bloed uit de gebarsten blaren. Een van zijn teennagels was losgeraakt.

Maar hij liep nu wel helemaal vooraan. De menigte aan weerskanten van de straat moedigde hem aan toen hij de heuvel opging. Maar hij kon alleen maar aan de pijn denken, en aan dat er nog maar weinig kracht in zijn lichaam was overgebleven.

Hij probeerde de aanmoedigingen van de menigte te beantwoorden door zijn snelheid op te voeren, maar het lukte gewoon niet. Ondertussen wensend dat hij eens rustig kon lopen, en bovenal wensend er gewoon mee op te houden, dwong hij zich verder te gaan.

Achter zich kon hij voetstappen dichterbij horen komen. Hij wist dat zijn belangrijkste tegenstander hem begon in te halen. John gaf alles wat hij kon, maar de finishlijn was nog zo'n 200 m verder de heuvel op. En toen begon hij te braken.

Hij had nu beslist ieder recht om te stoppen. Hij had nu beslist alles uit zijn lichaam gehaald wat erin zat! Zijn tegenstander zat hem nu vlak op de hielen. De pijn was hevige. Hij had haast geen energie meer over. De finish was nog 100 m verder.

Toen hoorde hij te midden van het geschreeuw langs de kant een bekende stem: zijn oudere broer riep hem luid en duidelijk toe: „Hij passeert je! Rennen!”

Met inspanning van al zijn laatste krachten rende John uit alle macht, en met die laatste energie-uitbarsting

ging hij vóór zijn tegenstander over de finish. Hij had gewonnen!

### Een race voor het leven

Ook wij lopen in een marathon — een race voor het leven — een veel overvloediger leven dan we ooit hebben gekend. Rent u naar de finish alsof uw leven ervan afhangt?

Als een marathonloper alles wenst te verdragen om een vergankelijke prijs te winnen, hoe zouden wij dan niet wensen ons in te spannen en de moeilijkheden te verdragen door uit de pas met de wereld te lopen teneinde de prijs van onze grote roeping te verkrijgen?

Dit tijdelijk bestaan loopt voor iedereen van ons ten einde. De ons toebedeelde tijd wordt met iedere dag korter.

Zoals Paulus in 1 Korinthe 9:24-27 schreef: „Weet gij niet, dat zij, die in de renbaan lopen, allen wel lopen, doch dat slechts één de prijs kan ontvangen? Loopt dan zó, dat gij die behaalt! En al wie aan een wedstrijd deelneemt, beheerst zich in alles; zij om een vergankelijke erekrans te verkrijgen, wij om een onvergankelijke. Ik loop dan ook niet maar in den blinde en ik ben geen vuistvechter, die zo maar in de lucht slaat. Neen, ik tuchtig mijn lichaam en houd het in bedwang, om niet... wellicht zelf afgewezen te worden.”

U en ik zijn deze race voor het leven begonnen toen God ons berouw schonk, we gedoopt werden en God ons de heilige Geest gaf.

God oordeelt ieder van ons door er speciaal op te letten wat wij met deze grote gift doen. Hij moedigt ons aan, juicht ons toe en Hij zal ons helpen als we zijn instructies volgen en ons hele hart op het doel gericht houden. Maar we moeten tot de eindstreep blijven rennen.

Onze roeping is een deel van Gods grote plan om kinderen in zijn eigen gezin te scheppen — wezens met een eigen verstand en met een volmaakt, rechtvaardig karakter, en die zullen handelen en denken zoals God.

Zoals de heer Armstrong heeft uitgelegd kan God allerlei soorten levende wezens scheppen, van alle mogelijke vorm en samenstelling, en met een verbazende kennis en kundigheid, maar Hij kan ze niet scheppen met

een volmaakt rechtvaardig karakter. Ze moeten eerst een verstandelijk vermogen hebben en kunnen kiezen alvorens dat soort karakter in hen kan worden geschapen. Zij moeten uit eigen vrije wil kiezen zich te gedragen zoals God.

Goddelijk karakter is het vermogen om de juiste weg, zoals die door Gods wet wordt gedefinieerd, te kiezen en die weg te blijven volgen, zelfs tegen alle druk in. Zij die een volmaakt goddelijk karakter hebben, zullen op de juiste tijd het juiste kiezen, en zullen te allen tijde het verkeerde afwijzen. Dat is het soort karakter dat God heeft.

Dit heilige, rechtvaardige karakter is God bezig te ontwikkelen in zijn kinderen. Deze individuele wezens zullen bij God wonen en zullen helpen Gods scheppende werk in het hele universum voort te zetten. Zij zullen over grote kracht beschikken — goddelijke kracht — maar God zal die kracht nooit toevertrouwen aan iemand die niet heeft aangetoond dat hij die altijd op de juiste manier zal gebruiken.

Op welke wijze bouwt God dit karakter in ons? Eerst moeten wij ons ervan bekeren om alles op onze eigen wijze te doen in plaats van op Gods wijze. Vervolgens ontvangen we, bij de oplegging der handen van een van Gods dienaren na de doop, de heilige Geest, die ons in staat stelt de dingen van God te begrijpen. Daarna zullen we, als we Gods wegen blijven volgen en leven volgens ieder woord van God, waardoor we Christus zijn leven in ons laten leiden (Gal. 2:20), beginnen te groeien in het karakter van God.

Als we aan Gods doelstelling blijven vasthouden, onze wil onderwerpen en zijn wil zoeken, zullen we blijven groeien in genade en in de kennis van de wijze waarop God de dingen doet. Als we de heilige Geest blijven gebruiken groeit het goddelijke karakter. Gedurende deze hele tijd worden we door Jezus Christus gevoed in het lichaam van de Kerk.

Paulus laat zien hoe Christus dat doet: „... evenals Christus zijn gemeente heeft liefgehad en Zich voor haar overgegeven heeft, om haar te heiligen, haar reinigende door het waterbad met het woord, en zo zelf de

gemeente voor Zich te plaatsen, stralend, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, zó dat zij heilig is en onbesmet” (Ef. 5:25-27).

### De verlovingsperiode

Wij zijn lid van Gods glorieuze Kerk als wij Gods Geest in ons hebben en als een bruid voor haar echtgenoot worden voorbereid. Wij bevinden ons, bij wijze van spreken, in de verlovingsperiode.

Aangezien men niet met een vreemde trouwt, is de verlovingsperiode een tijd waarin samen vele uren en dagen worden doorgebracht om elkaar te leren kennen. Het is opwindend als twee mensen bezig zijn plannen voor de toekomst te maken. Het is een tijd waarin de aanstaande bruid zich gereed maakt haar omgeving en oude levenswijze achter zich te laten om een nieuw leven met haar echtgenoot te beginnen.

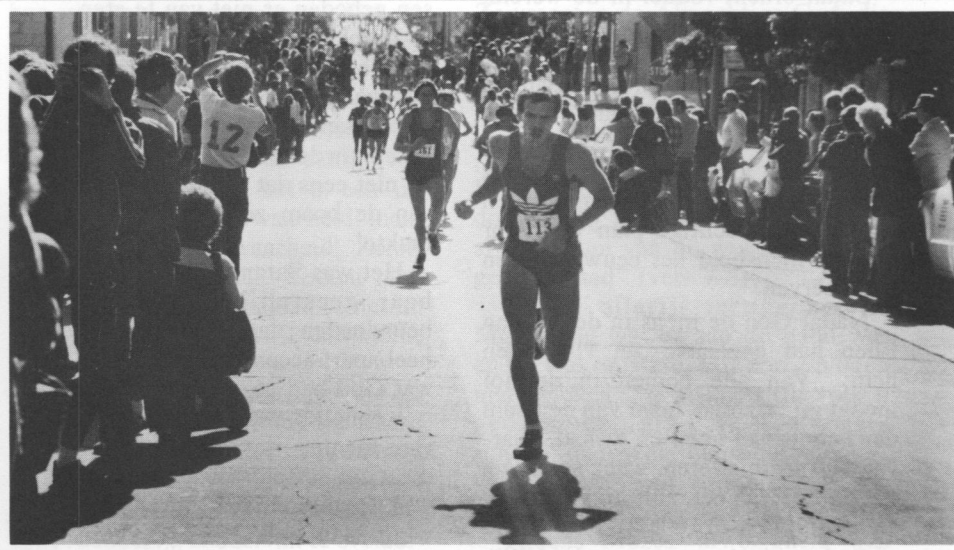
Bent u bezig Jezus Christus te leren kennen? Besteedt u voldoende tijd aan gebed en bijbelstudie met Hem en de Vader? Bent u geboeid door het samen plannen maken voor

zaakjes, terwijl de u toegemeten tijd snel aan het verstrijken is?

### Waar is uw hart?

Als ons hart echt in Gods Werk is, bidden we in werkelijke zorgzaamheid voor alle onderdelen daarvan. God beloont oprechte gebeden met antwoorden. Door deze gebeden weet Hij ook of wij in de race voor eeuwig leven zijn of niet. Onze tienden en offers zijn ook een belangrijke manier om dienstbaar te zijn, en ze laten zien waar ons hart is. Dit doen ook onze behulpzaamheid en gastvrijheid in onze plaatselijke gemeente.

Ons is de gelegenheid geschonken te kunnen behoren tot de eerste vruchten die eeuwig leven ontvangen. De tijd voor de belangrijke bijzondere opdracht die God ons heeft gegeven, begint ten einde te lopen. De opdracht is het evangelie aan de hele wereld als een getuigenis bekend te maken. Wij moeten ons enthousiasme voor het Werk vernieuwen, er met meer ernst voor bidden en bijdragen wat we maar kunnen voor de ondersteuning ervan.



de toekomst samen met Jezus Christus?

Bent u voortdurend bezig heilig, rechtvaardig karakter te ontwikkelen door het fysieke middel van uw werk, uw leven en uw gezin — door iedere situatie die zich voordoet? Of laat u God in de studeerkamer en doet u vlak voordat u gaat slapen een kort gebed en leest slechts af en toe eens wat in uw bijbel? Bent u bezig met uw eigen

Kortom, we moeten weer meedoen aan de race, en om te winnen moeten we rennen.

Allemaal hebben we problemen. De race duurt misschien al zo lang dat we onze belangstelling zijn verloren. We hebben misschien iets van de opwinding verloren die we hadden toen we aan de race begonnen. Het is een lange, zware weg geweest die we  
(Zie verder pagina 22)

# Waarom haat God roddel?

*Weet u welke plaag jaarlijks meer slachtoffers maakt dan alle ziekten en ongelukken ter wereld? Dat is het dodelijke gif van roddel.*

door Dibar Apartian

**D**e Bijbel leert ons dat Satan de duivel de aanklager van de gemeenteleden is (Openb. 12:10).

Maar op wat voor manier klaagt hij ons aan? Door valse geruchten te verspreiden en door geroddel uit te lokken.

Satan bracht roddel in de wereld, kort nadat Adam en Eva waren geschapen, en wel door kwaad te spreken van God. Satan vertelde Adam en Eva dat God tegen hen had gelogen. Hij wist hen zo te beïnvloeden dat ze wantrouwen gingen koesteren jegens Gods liefdevolle zorgzaamheid en jegens zijn prachtige plan waardoor de hele mensheid het eeuwige leven kan beërven.

Nadat God de mens in de hof van Eden had geplaatst, zei Hij tegen hem: „Van alle bomen in de hof moogt gij vrij eten, maar van de boom der kennis van goed en kwaad, daarvan zult gij niet eten, want ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij voorzeker sterven” (Gen. 2:16-17).

Gods gebod was zeer duidelijk. Maar Satan zaaide twijfel in de geest van het eerste mensenpaar. Hij bracht hen ertoe zich af te vragen waarom God hun had verboden van de boom der kennis van goed en kwaad te eten. Hij gaf hun het gevoel dat God hun iets onthield wat goed voor hen was.

Lees hoe Eva tegenover Satan (die haar in de gedaante van een slang benaderde) Gods gebod onder woorden bracht. Ze zei tegen de slang:

„Van de vrucht van het geboomte in de hof mogen wij eten, maar van de vrucht van de boom, die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd: Gij zult daarvan niet eten noch die aanraken; anders zult gij sterven” (Gen. 3:2-3).

Waarom voegde Eva dit laatste eraan toe? Waar had ze dat gehoord? God had haar niet verboden de boom aan te raken. Hij had de eerste mensen geboden er niet van te eten.

Jawel, maar in Eva's redenering was deze verdraaiing van Gods gebod noodzakelijk om uiting te kunnen geven aan wat zij als onrechtvaardig beschouwde. Stel u voor! God wilde niet eens dat ze de vruchten van de boom zelfs maar aanraakte!

Het was Satan al gelukt haar geestelijk zo te beïnvloeden dat ze een heel apart accent gaf aan wat God had gezegd.

Kennelijk was ze ook van mening dat de straf die God instelde te zwaar was. De duidelijke waarschuwing: dan zult gij voorzeker sterven, werd bij haar tot: anders zult gij sterven.

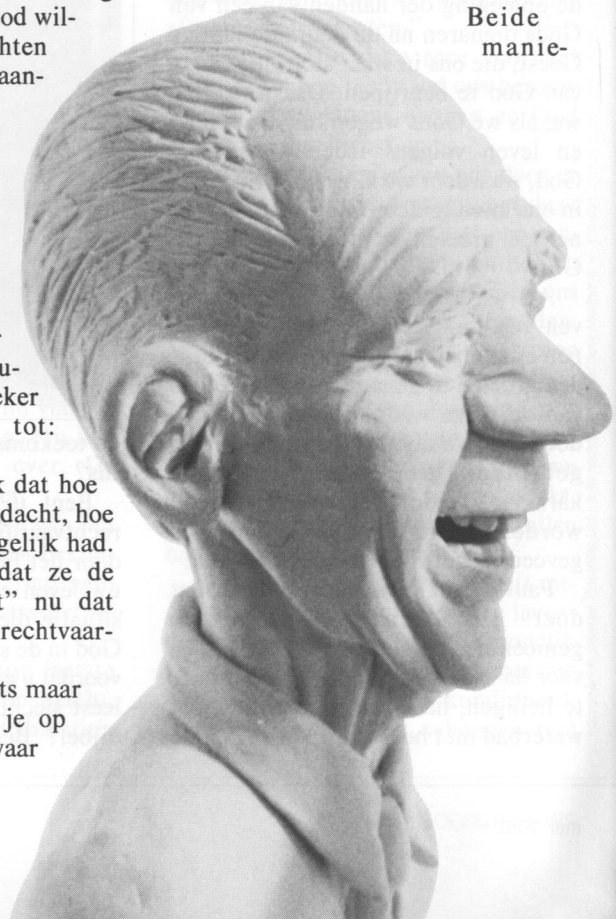
Het is zeer wel mogelijk dat hoe meer Eva over deze zaak nadacht, hoe sterker ze geloofde dat zij gelijk had. Ze was ervan overtuigd dat ze de waarheid sprak. Ze „wist” nu dat God werkelijk hard en onrechtvaardig was.

Gaat u maar na: als je iets maar vaak genoeg herhaalt, ga je op den duur geloven dat het waar is.

En dit was nu precies wat Satan wilde dat Eva zou gaan doen: geloven dat God onrechtvaardig was, zodat hij de kans kreeg om Eva te verleiden. Adam en Eva overtraden daarop Gods gebod niet te eten van de boom der kennis van goed en kwaad.

## Waarom roddel?

Het vleselijk gerichte denken gaat altijd zijn eigen gang, en wil zichzelf verheffen. Altijd wil het gelijk hebben en zelfrechtvaardiging is een manier om dat te bereiken. Iemand anders beschuldigen is ook een manier. Beide manie-



ren helpen om eigen fouten te bedekken. Door het vleselijk denken wil de mens zichzelf verheerlijken en is bereid feiten te vervalsen of woorden te verdraaien om wat als de eigen „integriteit” wordt beschouwd te handhaven.

Realiseert u zich wel dat u in gesprekken met anderen vaak alleen maar hoort wat u wilt horen en niet wat er wordt gezegd? En op dezelfde manier herhaalt u alleen maar wat u wilde horen en rangschikt u de feiten zodanig dat u uiteindelijk de indruk wekt dat u vrij bent van vergissingen.

Maar God gebiedt: „Gij zult geen valse getuigenis spreken tegen uw naaste” (Ex. 20:16).

Beseft u wel de ontzaglijke betekenis van dit gebod? Dit „valse getuigenis spreken” tegen iemand slaat niet alleen op liegen, maar evenzeer op beschuldigen, roddelen en ook op het verspreiden van valse geruchten.

Als u een echte christen bent, mag u zich nooit aan dergelijke dingen bezondigen. Ook mag u nimmer anderen beschuldigen, of het er nu om gaat uzelf te verdedigen, eigen fouten te bedekken, of alleen maar om uzelf beter voor te doen in de ogen van anderen. Anders gezegd: het negende gebod verbiedt liegen, beschuldigen, geroddel en het

verspreiden van geruchten. Dat wordt er verstaan onder „valse getuigenis”.

Als een waar christen moet u uw naaste liefhebben als uzelf (Matth. 22:39). Maar hoe kunt u uw naaste liefhebben als u hem ergens van beticht of kwaad van hem spreekt? Hoe kunt u uw naaste liefhebben als door uw toedoen zijn gezin of bestaan wordt verstoord of hij zijn vrienden kwijtraakt?

Satan wil dat u valse getuigenis spreekt. Hij wil dolgraag verdeeldheid tusschen u en uw naasten veroorzaken. Hij wil graag uw gezin en bestaan verstoren en hij heeft er ook alles voor over de Kerk te verdelen of te vernietigen.

Als u kwaadspreekt, spreekt u valse getuigenis tegen uw naaste, maar God zegt: „... gij zult uw naaste liefhebben als uzelf” (Rom. 13:9).

Neem eens de moeite uzelf af te vragen: hoeveel van wat ik hoor, is waar? En hoeveel van wat ik zelf zeg of herhaal is waar? We hebben allemaal de neiging de dingen die we horen — of geloven — aan anderen over te brengen zonder die dingen op hun juistheid te controleren. Wat we lezen of horen, nemen we gewoon maar als waar aan.

Maar roddel is nooit de gehele waarheid. Het kan de onvolledige waarheid zijn, enkel de schijn van waarheid hebben, of het is een uit haar verband gerukte waarheid, maar nimmer de gehele waarheid! Zoiets als een halve waarheid bestaat niet.

Een leugen is een leugen, of het nu een leugen om bestwil, een kleine of bedekte leugen is.

Een nuttige vuistregel die de moeite van het onthouden waard is: alvorens iets over uw naaste op te merken of te herhalen wat u over hem gehoord hebt, behoort u zich ervan te overtuigen dat u werkelijk alle feiten kent (en feiten zijn per definitie waar). Vervolgens moet u zich afvragen: „Heb ik mijn naaste werkelijk lief als mijzelf als ik dit tegen iemand zeg?” Is dit niet het geval, dan overtreedt u Gods gebod.

Soms kunt u zich onbedoeld aan geroddel schuldig maken. U denkt misschien dat u daarmee geen kwaad sticht, maar roddel is altijd schadelijk. Of u zich nu wilt schoonwassen

door de feiten te verdraaien of door iemand te beschuldigen enkel omdat hij u beschuldigt, altijd is geroddel schadelijk. En uiteindelijk wordt kwaadsprekerij met de dood bestraft.

### Het gouden kalf

Zie eens wat er gebeurde toen Mozes met God aan het spreken was, maar niet van de berg scheen terug te keren. De Israëlieten maakten zich ernstig zorgen over hem — maar in het bijzonder over zichzelf. Wat zouden ze moeten beginnen als Mozes iets was overkomen? Wie moest hen dan leiden? Hoe moesten ze zich in de woestijn redden?

Al hun vertrouwen was verdwenen. In hun angst begonnen ze Gods liefde voor hen in twijfel te trekken en ze besloten naar andere goden om te zien. Ze zeiden tegen Aäron: „Wel-aan, maak ons goden, die vóór ons uit gaan, want deze Mozes, die man, die ons uit het land Egypte heeft gevoerd — wij weten niet, wat er van hem geworden is” (Ex. 32:1).

De Israëlieten maakten toen een gouden kalf en gingen dat vereren. Ze vergaten de Almachtige God, die hen door geweldige wonderen uit Egypte had verlost. En ze vergaten zijn liefdevolle beloften.

„Ga, daal af,” gebod God Mozes, „want uw volk, dat gij uit het land Egypte hebt gevoerd, heeft het verdorven. Zij hebben zich gehaast om af te wijken van de weg die Ik hun geboden had” (vers 7-8).

De in allerijl teruggekeerde Mozes zag wat er aan de hand was en hij was ontsteld. Hij kon z'n ogen niet geloven. „Wat heeft dit volk u gedaan, dat gij zulk een zware schuld daarover gebracht hebt?” wilde Mozes van zijn broer Aäron weten (vers 21).

Tijdens Mozes' afwezigheid was Aäron met de leiding van het volk belast en derhalve verantwoordelijk voor het doen en laten van deze mensen. Hij had de oprichting van het gouden kalf kunnen — en moeten — verhinderen. Maar hij was gewoon bang voor de massa geweest!

Gaf Aäron zijn schuld toen grif toe? Aanvaardde hij bereidwillig zijn deel van de verantwoordelijkheid? Of probeerde hij zich te rechtvaardigen?

Hij zei tegen Mozes: „De toorn



Illustraties door Michael Jon Woodruff

van mijn heer ontbrande niet; gij weet zelf, dat dit volk in het boze ligt. Zij zeiden tot mij: maak ons goden, die vóór ons uit gaan, want deze Mozes, die man, die ons uit het land Egypte heeft gevoerd — wij weten niet, wat er van hem geworden is” (vers 22-23).

Hoor hoe Aäron zich probeerde eruit te praten. Hij beschouwde zijn taak als iets waar geen beginnen aan was, omdat hij te maken had met een opstandig, eigenzinnig volk, bedacht op het doen van wat verkeerd was. Hoe kon hij met dergelijke mensen verstandig praten?

Dus wat deed Aäron? Hij liet de mensen maar hun gang gaan. En wat voor verklaring had hij voor dat gouden kalf? Och, dat was er zomaar vanzelf gekomen, volgens hem.

Aäron vertelde Mozes: „Toen zeide ik tot hen: Wie heeft goud? Rukt het af! Zij gaven het mij en ik wierp het in het vuur, en dit kalf kwam eruit” (vers 24).

Eenvoudig, het enige wat je te doen hebt om aan een gouden kalf te komen, is al het goud dat je kunt bemachtigen, in een vuur werpen — en daar heb je je gouden kalf!

Vreemd als het moge klinken, dit is nu precies de redenering waarmee de menselijke geest zich probeert te rechtvaardigen: door de schuld op een ander te schuiven in plaats van het eigen aandeel in het bedreven kwaad toe te geven. De manier waarop Aäron de gebeurtenissen beschrijft, verschilt niet veel van die waarop wij zekere voorvallen uit ons leven trachten goed te praten. De kans is groot dat wij ons in een vergelijkbare situatie al even onschuldig zouden voordoen.

### Geroddel over Jezus

Was Christus een dronkaard? Natuurlijk niet! Maar zijn vervolgers beweerden van wel. Ze verspreidden allerlei geruchten over Hem.

Wat Christus ook deed, in alles zagen de mensen iets verkeerd. Dronk Hij wijn, dan noemden ze Hem een dronkaard. At hij met tollenaars dan werd Hij met hen over één kam geschoren. Wat Christus ook zei of deed, altijd werd Hij beschuldigd. Voortdurend spraken zijn vijanden kwaad van Hem.

Christus zei hier dit over: „Want Johannes [de Doper] is gekomen,

niet etende en niet drinkende, en zij zeggen: Hij heeft een boze geest. De Zoon des mensen is gekomen, wél etende en drinkende, en zij zeggen: Zie, een vraatzuchtig mens en een wijndrinker, een vriend van tollenaars en zondaars” (Matth. 11:18-19).

Het wonderlijke is dat velen dergenen die Christus beschuldigden, of kwaad van Hem spraken, Hem nooit hadden gezien. Ze geloofden alleen maar wat ze hadden gehoord en van zijn vijanden hadden ze gehoord dat Christus een dronkaard en een vraatzuchtig mens was.

Ofschoon Christus nimmer tegen Gods geboden zondigde, werd Hij nochtans ervan beschuldigd praktisch elk daarvan te hebben overtreden. Als Hij op de Sabbat zieken genas, zeiden ze dat Hij de Sabbat schond. Toen Hij verklaarde dat degenen die aan de wil van zijn Vader gehoorzaamden als leden van zijn eigen familie waren, zeiden de mensen dat Christus zijn moeder, broeders en zusters niet liefhad. De mensen geloofden zelfs niet dat Christus uit de heilige Geest was geboren; en zelfs noemden ze Hem een bastaard, een buitenechtelijk kind.

Tegen degenen die Hem vals beschuldigden zei Christus: „Indien God uw Vader was, zoudt gij Mij liefhebben, want Ik ben van God uitgegaan en gekomen; want Ik ben niet van Mijzelf gekomen, maar Hij heeft Mij gezonden. Waarom begrijpt gij niet wat Ik zeg? Omdat gij mijn woord niet kunt horen. Gij hebt de duivel tot vader en wilt de begeerten van uw vader doen. Die was een mensenmoorder van de beginne en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij naar zijn aard, want hij is een leugenaar en de vader der leugen” (Joh. 8:42-44).

Inderaad waren zij die Christus vervolgden, niet in staat Hem te begrijpen; zij hadden de duivel tot vader, die een leugenaar is. Zij geloofden leugens en niet de waarheid. En zoals een oud gezegde luidt: Wil je dat de mensen je *niet* zullen geloven, zeg dan uitsluitend de waarheid!

Maar wij in Gods Kerk hebben geen enkel excuus om ons net zo te gedragen als zij die Gods Geest niet bezitten. Wij moeten altijd de waar-

heid spreken. Wij mogen nimmer iets zeggen wat anderen kan kwetsen of benadelen, nooit roddelen en nooit kwade geruchten verspreiden. Het is moeilijk te geloven, maar de mensen hebben er Christus zelfs van beschuldigd dat Hij „bezeten” was (vers 48)!

Nog steeds haat de wereld Christus omdat ze zijn leer niet begrijpt. En nog altijd verspreiden mensen valse geruchten over Hem, zijn leer, de boodschap van zijn Vader, die Hij kwam brengen.

Christus zei tot zijn discipelen: „Indien gij van de wereld waart, zou de wereld het hare liefhebben, doch omdat gij van de wereld niet zijt, maar Ik u uit de wereld uitgekozen heb, daarom haat u de wereld. Gedenkt het woord, dat Ik tot u gesproken heb: Een slaaf staat niet boven zijn heer. Indien zij Mij vervolgd hebben, zij zullen ook u vervolgen; indien zij mijn woord bewaard hebben, zij zullen ook het uwe bewaren” (Joh. 15:19-20).

Heden ten dage wordt deze profetie werkelijkheid, evenzeer als in de dagen van de vroege Kerk. Niet alleen ongelovigen maar ook mensen die zich eens gelovigen noemden vervolgen thans de Kerk.

„Het is onmogelijk, dat er geen verleidingen komen, maar wee hem, door wie zij komen!” (Lukas 17:1.)

We zouden er goed aan doen deze ernstige waarschuwing ter harte te nemen!

### Kwade geruchten over Christus' opstanding

De vijanden van Christus hebben zelfs valse geruchten verspreid over zijn opstanding.

Bij verscheidene gelegenheden had Christus voorspeld dat Hij vervolgd, gevangengenomen en gekruisigd zou worden, maar dat Hij drie dagen en nachten later zou opstaan. Geloofden zijn vervolgers Hem toen? Neen! Ze waren de mening toegedaan dat Hij God lasterde en ze deden alles wat in hun vermogen lag om te bewijzen dat Hij zomaar wat gezegd had.

Na Christus' dood gingen de overpriesters en farizeeën naar Pilatus en verzochten hem alles in het werk te stellen om de vervulling van Christus' profetie te verhinderen.

Ze zeiden tegen hem: „Heer, wij (Zie verder pagina 21)

## Gods grote meesterplan

*Het Goede Nieuws van de Wereld van Morgen* presenteert korte studies van bepaalde onderwerpen in de Bijbel, die van belang zijn voor de ontwikkeling van toekomstige leden van Gods Gezin. Bijbelstudie is een der middelen waardoor christenen dagelijks worden vernieuwd (2 Kor. 4:16); laten we ons daarom verder oprispen met de kostbare waarheid van Gods Woord!

**Instructies:** De vorm van deze ministudies is gelijk aan die van de Schriftelijke Cursus. De tekstverwijzingen die als antwoord op de vragen worden gegeven moet u zelf opzoeken en *lezen in uw bijbel*. De commentaren die op de vragen volgen gaan dieper op de zojuist gelezen bijbelteksten in. (Deze studies zijn gebaseerd op de Nieuwe Vertaling van het NBG, tenzij anders wordt aangegeven.)

— *Samengesteld door Richard H. Sedliacik*

We hebben gezien hoe degenen die in de loop der eeuwen door God zijn geroepen — in het bijzonder sinds de eerste komst van Christus tot aan het einde van het Millennium — in Gods grote meesterplan passen.

Maar hoe zit het nu met al die miljarden mensen vanaf de tijd van Adam tot in onze tijd (wellicht met inbegrip van de meeste leden van uw eigen familie) die niet door God zijn geroepen — die nooit een kans hebben gehad om de geestelijke waarheid van God te leren kennen? Hoe moeten zij ooit de waarheid over behoud en Gods doel met de mensheid te weten komen?

Het antwoord op deze vraag wordt onthuld in de laatste stap van Gods grote meesterplan.

**20.** Wordt door het zeven dagen durende Loofhuttenfeest Gods plan voor de mensheid voltooid? Of is het Gods wil dat allen die ooit hebben geleefd tot de kennis van behoud komen? 2 Petr. 3:9; 1 Tim. 2:4.

In zijn liefhebbende zorgzaamheid voor de gehele mensheid heeft God voor *iedereen* die ooit heeft geleefd in zijn plan precies dezelfde gelegenheid voor behoud en zonschap in Gods gezin ingebouwd die alle geestelijk geroepen en verwekte kinderen van God is gegeven. En zoals de week niet compleet is zonder de Sabbatdag,

zo is ook Gods meesterplan niet compleet zonder zijn zevende en laatste jaarlijkse heilige dag.

In de Bijbel betekent het getal *zeven* volledigheid en volmaaktheid. Zonder de kennis van deze zevende jaarlijkse heilige dag kunnen we niet de volmaaktheid van Gods grote meesterplan begrijpen — dat Gods barmhartigheid jegens de mensheid zich zelfs uitstrekt tot na het Millennium.

**21.** Was er nog een achtste dag van eredienst onmiddellijk na de zeven dagen van het Loofhuttenfeest? Lev. 23:34-36. Is dit het laatste feest — de laatste jaarlijkse Sabbat van rust? Vers 39.

De laatste jaarlijkse grote Sabbat wordt onmiddellijk na het Loofhuttenfeest gehouden. Maar omdat deze dag zo vlak op het Feest volgt, werd hij met het Loofhuttenfeest geassocieerd en „de achtste dag” genoemd. In het Nieuwe Testament wordt ernaar verwezen als „de laatste, de grote dag van het feest” (Joh. 7:37).

**22.** Openbaring 20 bevat de sleutel tot de betekenis van de Laatste Grote Dag. Zoals we al weten spreken de verzen 4-6 in wezen over de opgestane heiligen die gedurende 1000 jaar met Jezus Christus op aarde zullen regeren. Maar wat wordt er precies gezegd in de eerste zin van vers 5?

Dit gaat niet over de doden in Christus, maar gewoon over de doden: de miljarden die *niet* van Christus waren, die nooit geestelijk verwekt en bekeerd zijn; die misschien zelfs nooit de naam van Jezus Christus hebben gehoord.

Deze eerste zin van vers 5 zou eigenlijk tussen haakjes moeten staan, omdat het een opmerking terzijde is.

De zin „Dit is de eerste opstanding.” behoort tot de context van de verzen 4 en 6, en verwijst naar de geestelijke opstanding van rechtvaardige doden bij Christus’ terugkeer, vlak voordat de duizendjarige periode begint. „De overige doden [zij die nooit een kans hebben gehad om Gods waarheid te begrijpen en een deel aan Gods grote meesterplan te hebben] werden niet weder levend [zouden geen fysieke opstanding krijgen] voordat de duizend jaren voleindigd waren.” Deze opstanding, die pas na de 1000 jaar zal

plaatsvinden, is in tijdsvolgorde de tweede opstanding.

**23.** Hoe werkt Johannes verder de tweede opstanding uit? Openb. 20:11-13. Hoe zullen deze mensen worden geoordeeld? Vers 12.

Het Griekse woord dat in Openbaring 20:12 als „boeken” is vertaald, is *biblia*. Hiervan stamt ons woord *bijbel*.

De „boeken” die geopend worden zijn de boeken van de Bijbel. Zij zullen worden geopend voor het begrip van de miljarden mensen die nog nooit de naam van Christus hebben gehoord of niet in staat waren Gods Woord te begrijpen, omdat de Vader hen nog niet had geroepen (Joh. 6:44, 65).

Voor al degenen die in deze grote opstanding tot sterfelijk leven zullen opstaan begint dan hun periode van oordeel. 1 Petrus 4:17 zegt dat de christenen van onze tijd nu worden geoordeeld (niet veroordeeld) naar hoe goed zij leven volgens het Woord van God — de Bijbel. Zij die na het Millennium zullen opstaan, zullen op dezelfde manier worden „geoordeeld”. Deze mensen zullen voldoende tijd ontvangen om een leven van overwinnen en gehoorzaamheid aan God te leiden, precies zoals de door de Geest verwekte christenen van vandaag dat doen.

**24.** Op welke wijze verwees Jezus naar deze speciale „dag”, of periode van oordeel voor mensen die de wonderbaarlijke boodschap van behoud nog moeten horen? Matth. 10:15; 11:20-24; 12:41-42.

**25.** Waar wordt deze tweede opstanding nog meer beschreven? Ezech. 37:1-14. Worden deze doden klaarblijkelijk opgewekt tot sterfelijk, fysiek leven waarvoor de levensadem is vereist? Vers 5-10.

**26.** Wat belooft God aan deze opgestane mensen? Vers 13-14. Is dit kennelijk dezelfde uitstorting van Gods heilige Geest waarover Jezus in zijn raadselachtige boodschap op „de laatste grote dag” sprak? Joh. 7:37-39.

U zult zich herinneren dat in de hoofdstukken 10, 11 en 12 van Mattheus Jezus eerst de bevolking van Sodom en Gomorra noemde, en vervolgens: Tyrus en Sidon, nog eens Sodom, Nineve van Jona's tijd en tenslotte de koningin van Scheba. Deze voorbeelden (van mensen van verschillende generaties) worden alle vergeleken met de burgers van de steden en dorpen van Jezus' generatie (waarvan de overgrote meerderheid Christus' boodschap niet begreep of geloofde). Jezus vertelt ons dat zij allen zouden worden opgewekt met de generatie die gedurende zijn tijd leefde.

Jezus gaf genoeg voorbeelden van generaties mensen die in ver uit elkaar liggende tijden van de geschiedenis leefden om het feit te bevestigen dat het grootste deel van de mensheid terzelfder tijd op deze aarde in leven zal zijn: de mensen van voor de Zondvloed, alle 12 stammen van Israel, alle mensen die tijdens de Middeleeuwen hebben geleefd en de overgrote meerderheid van nu. Zij zullen allemaal opstaan in de tweede opstanding, eenvoudig omdat zij in hun vroegere leven niet zijn geroepen.

Deze groep omvat alle mensen van alle tijden en van overal op deze aarde, behalve, natuurlijk, zij die in de eerste opstanding zullen zijn, en de betrekkelijk kleine groep van onverbeterlijke zondaars die zullen worden opgewekt in de derde en laatste opstanding. Zij zullen in de poel des vuurs terechtkomen (Openb. 20:14-15) en as worden onder de voeten van hen die reeds in Gods Gezin zullen zijn geboren (Mal. 4:1-3). Deze onverbeterlijke groep mensen begreep Gods waarheid en was in de gelegenheid eeuwig leven te ontvangen, maar heeft dat weloverwogen verworpen.

In deze korte driedelige ministudie hebben we geleerd dat Gods jaarlijkse Sabbatten en de ermee verbonden feesten ons niet alleen leren over en herinneren aan zijn plan tot behoud, zij wijzen ons bovendien rechtstreeks naar onze Verlosser, Jezus Christus. Hij is „ons *pascha*” (1 Kor. 5:7). Het is door Christus en zijn wet „aan te doen” (Rom. 13:14) dat we de zonde uit ons leven wegdoen, zoals dat door de *Dagen der Ongezuurde Broden* wordt uitgebeeld.

Christus is de eerste der „eerstelingen”, en het was na zijn opstanding dat Hij, op de *Pinksterdag*, de heilige Geest zond. De heilige Geest werd gezonden om degenen die de Vader zou roepen geestelijk te verwekken, hen aldus in staat stellend zijn wet te vervullen, geestelijk te groeien en uiteindelijk bij Christus' terugkomst uit Gods Geest geboren te worden.

Tenslotte zal Christus behoud mogelijk maken voor iedereen die ooit geleefd heeft, maar nooit de waarheid heeft gehoord of begrepen. De *Laatste Grote Dag* beeldt deze laatste oordeelsperiode uit.

Gods Kerk van tegenwoordig bewaart de kostbare waarheid betreffende Gods grote meesterplan en doel voor ieder mens hier op aarde. Over de gehele wereld worden ieder jaar deze feestdagen van God trouw gevierd door Gods ware Kerk, die is samengesteld uit bekeerde, heilige, door de Geest verwekte kinderen van God. □



# Waarom spreken met God?

*Het spreekt vanzelf, dat je bij moeilijkheden God om hulp vraagt. Maar is bidden alleen voor moeilijke momenten?*

door Jeff Zhorne

**W**at voor gedachten kunnen er niet door je hoofd schieten, als je pech hebt.

Gedachten als: „God, als U mij uit deze soesa haalt, beloof ik 5 gulden naar de Kerk te sturen” of „Ik zal een hele week iedere dag 10 minuten bidden! Alstublieft, God!”

Nare momenten doen ons vaak Gods hulp invoeren met smekende woorden. Maar hoe zit het met de goede momenten?

Hieronder staan enkele reacties van jongeren in de Kerk op de vraag of en waarom ze bidden. Hoewel de ondervraagde groep een grote verscheidenheid aan leeftijden vertegenwoordigde, antwoordde het merendeel der ondervraagden, dat ze iedere dag baden.

„Ik bid omdat het zo belangrijk is dicht bij God te blijven”, antwoordde een middelbare scholier uit de vierde klas. „Er komen zoveel profetieën uit dat het angstaanjagend is. En ik wil nu niet van God afdrijven. Het zou hetzelfde zijn als in de oceaan van een vlot vallen — hoe verder je van het vlot wegdrijft, des te gevaarlijker.”

Een middelbare scholier uit een van de hogere klassen zei, dat ze God bidt haar door moeilijke momenten met haar moeder heen te helpen.

„Ik heb God in mijn leven zien werken”, antwoordde een 18-jarige. „Zonder gebed raak je van Gods levenswijze af en beland je in Satans manier van leven.”

Een andere scholier uit een van de hogere klassen legde uit waarom gebed belangrijk voor hem is. „God beschermd me bij een zeer ernstig auto-ongeluk”, zei hij. „Ik bestuurde de wagen en zou nu niet meer in leven zijn, als God mij niet beschermd had. Het was een kans van 1 op 2 die mij trof en dat bracht mij ertoe te gaan bidden.”

„Ik vraag God mij te helpen met dingen, die ik niet kan — zoals huiswerk!” was de reden van een jongere.

„Ik bid voor anderen, dat ze van kanker en andere dingen genezen mogen worden”, merkte een zestienjarige op.

Twee eerste klassertjes gaven grappige, maar ernstige antwoorden. „Als je niet bidt, laat God je niet in de wereld blijven”, zei de ene. „Ik bid omdat God eenzaam is”, zei de andere.

Vele van deze jonge mensen zijn al een heel eind op weg om een volledig betekenisvol gebedsleven te hebben. En jij? Wat is er zo belangrijk aan spreken met God? Zelfs al zeg je iedere dag maar een paar woorden tot God, is dat misschien alles waar je op kunt komen: een paar woorden. Vele teenagers die weten dat hun ouders wel een half uur of langer bidden, roepen uit: „Ik zou niet genoeg kunnen bedenken om zo lang te bidden!”

Een ding wat je doen kunt, is uiting geven aan je dankbaarheid. Als je ziek bent en thuis in bed moet blijven, ben je dan niet dankbaar voor je moeders goede zorgen voor alles wat je nodig hebt? En hoe zit het als

ze een speciale maaltijd voor je klaar maakt?

Hoe zou je *niet* dankbaar kunnen zijn voor liefhebbende ouders? God heeft ook gevoel en Hij is dankbaar als we Hem bedanken voor zijn gaven aan ons: voedsel, water, lucht, kleding — en een onnoemelijk aantal andere dingen, die Hij ons dagelijks verschaft.

Zijn wij onze Goddelijke Vader zelfs niet meer dankbaarheid verschuldigd dan onze vleselijke ouders? God wil dat wij Hem bedanken in goede tijden, evenals wij Hem om hulp vragen in slechte tijden.

Maar weet God niet wat we nodig hebben, zelfs voor we Hem erom vragen? Ja, dat is zo. Maar waarom zou Hij ons die dingen verschaffen, als we niet met Hem over onze behoeften en verlangens spreken en erkennen dat Hij de bron is van alle goede zegeningen die we nodig hebben. Als we in oprecht geloof en vertrouwen onze knieën buigen en wonderen verwachten, geeft God antwoord.

Je ontdekt dat er gewoon niet zoveel is om te bespreken? Het is moeilijk in elk gebed creatief te zijn. Maar waarom moet je eigenlijk origineel zijn. Wat is er verkeerd aan een kort, uit het hoofd geleerd avondgebedje?

In de eerste plaats zei Jezus geen ijdele, uit het hoofd geleerde herhalingen te bidden (Matth. 6:7). Hoewel God zich immens in gebeden verheugt, heeft Hij ze niet nodig. Hij wil beslist geen „dit is een bandopname” gebeden horen.

Evenmin wil God luisteren naar  
(Zie verder pagina 20)

# Neem geen genoegen met een tweede prijs

*Je kunt gevoelens van onhandigheid,  
ontoereikendheid en minderwaardigheid  
vermijden.*

door Richard Rice

**V**oel je je weleens niet op je gemak als je spreekt met volwassenen of met leeftijdgenoten die je niet kent? Ben je verlegen en voel je je onzeker in nieuwe situaties?

Gevoelens van onhandigheid, ontoereikendheid en minderwaardigheid komen in de tienerjaren veel voor. Maar hoe komt het dat

sommigen deze gevoelens schijnen te kunnen vermijden en in plaats daarvan zelfvertrouwen opbouwen?

Veel jonge mensen groeien op, terwijl ze zich ontoereikend voelen, maar weten niet waarom. Als je er eens goed op zou letten zou je waarschijnlijk een patroon van gemiddelde of minder dan gemiddelde prestaties zien bij bijna alles wat ze doen. Dit komt vaak niet doordat zij de bekwaamheid zouden missen, maar omdat ze niet geleerd hebben voor zichzelf hoge doelstellingen en prestatienormen te stellen en daardoor nooit de voldoening hebben ervaren, die ontstaat door iets buitengewoon goed te verrichten.

De meeste mensen zijn tevreden met resultaten die net voldoende zijn, maar ze verlangen er wel naar aanvaard te worden en populair en geliefd te zijn.

Daarentegen hebben jonge mensen die een hoge graad van zelfvertrouwen hebben bereikt, dit verworven doordat zij zich vol ijver op iets

geworpen hebben. Ze hoeven niet met een uitzonderlijk goed verstand geboren te zijn of met een bepaalde begaafdheid op het gebied van bijv. atletiek, muziek of kunst. Wat zij aan talent te kort komen, vullen zij aan met drijfkracht, enthousiasme en motivatie.

Gewoonlijk zul je, als je dit soort jonge mensen met het gemiddelde vergelijkt een kenmerkend verschil in hun leefpatroon waarnemen. Over het algemeen hebben zij, door hard te werken aan het ontwikkelen van nieuwe vaardigheden en kundigheden, op een of ander gebied succes gehad. Sommigen kunnen op school een bijzondere prijs gewonnen hebben voor een muzikale prestatie; anderen kunnen heel goed zijn geworden in sport, kunst of handvaardigheden; weer anderen kunnen in hun studie top-prestaties geleverd hebben. Bijna zonder uitzondering zijn deze jonge mensen algemeen geliefd, populair en over het algemeen goed aangepast.

Hoe komt het dat deze jonge mensen zich onderscheiden van het gemiddelde? Gedurende hun leven hebben zij regelmatig succes gehad. Welke mislukkingen ze ook onderhouden hebben, deze zijn door vele prestaties gecompenseerd. Vanaf jonge leeftijd hebben ze het zelfvertrouwen ontwikkeld, dat ontstaat door de levenswijze die naar succes leidt.

## **Neem geen genoeg met minder dan het beste**

Maar hoe staat het met iemand die zegt: „Ik ben niet atletisch of artistiek en ik kan de ene noot niet van de andere onderscheiden.” Je kunt, net als degenen die hoge prestaties leveren, beginnen in je leven zelfvertrouwen en succes op te bouwen. De sleutel wordt gevonden in Prediker 9:10: „Al wat uw hand vindt om *naar uw vermogen* te doen, doe dat . . .”

Wat de wijze koning Salomo in dit vers zegt is te streven naar uitnemendheid en kwaliteit in alles wat je doet. Er is niets te min of te onbelangrijk, dat het niet goed gedaan hoeft te worden.

Met andere woorden, bouw een soepel, natuurlijk en spontaan patroon van succes op. Neem geen genoeg met middelmatigheid — waar je ook aan begint, besluit het af te maken. Stop niet voordat je tevreden bent met het eindresultaat.

Hier zijn een paar praktische voorbeelden van alledag, waaraan je onmiddellijk kunt gaan werken!

Als je je kamer opruimt, zorg dan dat die er zo netjes mogelijk uitziet. Strijk niet alleen de hobbels uit je bed en leg er dan de spreid overheen. Als je de auto wast, doe dan je best de teer-



Wat je ook onderneemt, streef naar uitmuntendheid en kwaliteit. Stop niet voordat je tevreden bent met het eindresultaat. (Foto door Roland Rees)

vlekken eraf te krijgen en droog hem met een zeem na — laat niet het chroom en de ramen maar met strepen opdrogen.

Als je huiswerk hebt, bijv. een werkstuk, lever dan een eerste klas prestatie in. Dit principe tot succes kan toegepast worden op het bereiken van uitmuntendheid in sport, muziek en elke andere doelstelling, die je maar kiest.

Als je nu begint *alles* zo goed mogelijk te doen, zul je een gevoel van voldoening en bekwaamheid bespeuren. Zet er druk achter — wees hard voor jezelf. Neem initiatief en ga dingen uit jezelf doen. Leg je natuurlijke neiging om het op te geven en lui te worden aan banden. Als je met een taak klaar bent, vraag je zelf dan eens: "Is dit een 10 of een 6 min waard?"

Als je normen van uitmuntendheid in de kleine dingen inbouwt, zul je de vastbeslotenheid en het zelfvertrouwen verwerven om naar hogere dingen te grijpen. Dit streven zal zijn weerslag hebben in je maatschappelijke leven. Het zal je het vertrouwen geven om relaties met anderen aan te gaan op een gezonde, zelfverzekerde en evenwichtige wijze.

#### Denk ook aan gebed

Het ware geheim om het juiste zelfvertrouwen en zelfrespect op te bouwen komt van God. Hij zal je niet alleen de moed geven te beginnen en het te proberen, maar ook de kracht om door te zetten tot aan het eind.

Neem de tijd om te bidden. Het bereiken van bovenstaande doelstellingen zal tienmaal zo gemakkelijk worden. Je kunt werkelijk de persoonlijkheid worden, die je altijd hebt willen zijn, als je God in het middelpunt plaatst.

Denk aan God als de ware vriend, die Hij is, omdat Hij je diepste angsten, zorgen en frustraties begrijpt. Hij wil je werkelijk helpen te slagen en hogere en betere doelstellingen te bereiken. Als je op Hem vertrouwt, zal Hij je de moed en motivatie geven elk probleem, elke handicap of angst, die je nu hebt, aan te vatten. Hij wil dat je bovenmatig gelukkig bent (Joh. 10:10; Ps. 37:4).

Begin nu te bouwen aan een succespatroon. Streef naar uitnemendheid — neem geen genoegen met minder. □

# EEN VOLMAAKTE VRIENDSCHAP

*Deze speciale vriendschap is er niet alleen maar voor een enkeling — jij kan er ook deel aan hebben!*

door Mike Bedford

**I**k wil jullie graag eens vertellen over een vriend van mij. Hij is erg wijs en vol belangstelling voor anderen. Mijn vriend stelde zich ruim een jaar geleden aan mij voor.

Veel mensen hebben over hem gehoord, maar het merendeel van hen heeft verkeerde ideeën over wie hij is en hoe hij eigenlijk is. De reden is dat, zelfs al is hij vol belangstelling voor degenen die hij ontmoet, mijn vriend de neiging heeft op de achtergrond te blijven als het om mensen in het algemeen gaat. Hij heeft maar een kleine groep vrienden, tenminste op dit moment.

Ik denk, dat de beste manier om mijn vriend te beschrijven is te zeggen dat hij leraar is. Hij is goed onderlegd en heeft fantastische ervaringen opgedaan. Hij heeft een ongehoorlijk inzicht in mensen, plaatsen en dingen. Het fijnste is dat hij graag zijn kennis aan anderen doorgeeft.

Ik bezoek hem regelmatig om te luisteren naar wat hij te zeggen heeft en om hem te vertellen over wat ik denk en voel. Wat mij het meest verbaast is dat hij bereid is uren naar mij te luisteren, als ik daar behoefte aan heb. Hij heeft het nooit te druk om naar mij te luisteren, ook al is hij voortdurend bezig. Hij is altijd aan het werk — ik heb nog nooit een arbeider gezien die zó produktief is. Hij besteedt tijd om anderen te helpen deze zelfde drijfkracht te ontwikkelen.

Mijn nieuwe vriend had één zoon, maar hij is zijn gezin aan het uitbrei-

den. En nu kan ik met trots zeggen dat ik een van zijn zoons ben geworden!

Hij heeft ook heel veel efficiënte en gehoorzame dienaren, die het fijn vinden voor hem te werken.

Zijn huis wordt bestuurd volgens een aantal regels, waarvan sommige zijn kinderen helpen hem de juiste eerbied te betonen en andere hen leren anderen lief te hebben. Deze regels worden tot het welzijn van allen opgelegd.

Mijn vriend kent ook het geheim voor een voorspoedig leven en hij moedigt zijn gezin aan volgens deze principes te leven. Je zou eens moeten zien hoeveel gelukkiger wij daardoor allemaal zijn geworden.

Er is een ding, dat ik bijzonder waardeer in mijn nieuwe vriend en vader: Als hij mij iets geeft, wat hij vaak doet, verwacht hij dat ik dat met anderen deel. En als ik dat doe, geeft hij mij altijd meer. Dat blijft nooit uit.

Je kent mijn vriend beslist. Hij is mijn Vader en Hij is ook de jouwe. Zijn huis is in de hemel, waar hij op een prachtige troon zit, omringd door miljoenen engelen.

Onze Vader heeft dit voor ons in zijn volmaakte wijsheid mogelijk gemaakt door middel van zijn boek — de Bijbel. Daardoor spreekt Hij tot ons. Wij worden aangemoedigd met Hem te spreken door regelmatig te bidden en daarbij onze diepste gedachten met Hem te delen. Op deze manier zal onze Vader, de eeuwige God, een goede vriend van je zijn — nu en voor altijd. □

Mike Bedford is 19 jaar oud en woont in Butler, New Jersey.

# ECHTE VRIENDEN HEB JE VOOR ALTIJD

*Zijn jouw vriendschappen hecht en duurzaam?  
Ontstaan ze vanzelf — of door keuze?*

door Darris McNeeley

**W**aarschijnlijk heb je deze Kerk niet zelf gekozen maar je ouders. Je moet je echter realiseren dat niet alleen je ouders, maar ook jij juist nu enkele van de belangrijkste beslissingen van je leven neemt.

Veel van die beslissingen zullen invloed hebben op je toekomst — ze zullen overweldigend geluk of leed en verdriet brengen.

## **We hebben allemaal behoefte aan vrienden**

Een van de belangrijkste keuzen die je vroeg in je leven maakt is wie je



Foto door Nathan Faulkner

vrienden zullen zijn.

Je vrienden oefenen meer druk op je uit dan enige andere invloed in je leven. Ze zullen je smaak beïnvloeden wat betreft je kleding, het soort amusement waar je van houdt en je taalgebruik. De invloed van je leeftijdgenoten is nu sterker dan die op enig ander moment in je leven zal zijn. Geaccepteerd te worden en te voldoen aan de normen van de groep is een normale behoefte. Tenslotte houdt niemand er werkelijk van

alleen te staan.

Kies je vrienden met wijsheid, alsof je leven ervan afhangt. Het zou weleens zo kunnen zijn! Zoek vrienden die niet bang zijn om je terecht te wijzen en blijf ze dan trouw. Een dergelijke vriend zou weleens het beste kunnen zijn, wat je ooit overkwam.

Spreuken 27:6 beschrijft de soort vriend die ruggegraat heeft en die er niet voor terugdeinst door je trots en ego heen te prikken, als je iets totaal verkeerd aanpakt. „Oprecht gemeend zijn de wonden door een vriend geslagen, maar overvloedig zijn de kussen van een vijand.” Als je ontdekt, dat je steeds in moeilijkheden komt in dezelfde groep, is het misschien tijd de waarde van die relatie te herwaarderen.

Het kiezen van vrienden, wier normen in conflict komen met hetgeen je ouders je hebben onderricht uit het Woord van God, zal een enorme druk op je geweten uitoefenen.

Als je geëxperimenteerd hebt met drugs of seks, was waarschijnlijk een van de voornaamste redenen, dat „ze het allemaal deden”.

## **Verlies je identiteit niet**

Zijn zoals de rest van de groep kan leiden tot een grote dosis emotionele wonden en fysieke pijn. In dit proces zul je samensmelten en je eigen waarden en identiteit verliezen.

De meeste jongelui negeren vaak het advies van hun ouders op het gebied van vriendschap. Vanuit een bevoorrechte positie wat betreft leeftijd en rijpheid, kan een ouder de kwaliteit van je relatie evalueren en als hij oplettend is, je weggeleiden van ongunstige vrienden.

Anders zul je lang nadat het imago van voetbalsterren is verbleekt en de

„tofste knul” jammerlijk is mislukt, misschien tot inzicht komen en ontdekken, dat je vader en moeder tenslotte toch gelijk hadden. Laat de woorden van Salomo die van je ouders zijn:

„Mijn zoon, indien uw hart wijs is, dan zal ook mijn hart zich verheugen; dan zal ook mijn binnenste jubelen, wanneer uw lippen rechte dingen spreken. Uw hart zij niet naijverig op de zondaren, maar beijvere zich voortdurend de Here te vrezen; waarlijk, dan is er toekomst en uw verwachting wordt niet afgesneden” (Spr. 23:15-18).

## **Een vriendschapsverbond**

Het beste bijbelse voorbeeld van een relatie tussen twee mensen is wellicht die tussen David en Jonathan. Het is de soort vriendschap die wij allemaal zouden willen ervaren. Hun verhaal staat in 1 Samuel 18.

Spoedig nadat David Goliath had gedood, liet koning Saul van Israel David naar zijn hof komen en niet naar het huis van zijn vader terugkeren. Al snel sloot David een hechte vriendschap met Sauls zoon, Jonathan. Jonathan, een dapper leider in Israel, bewonderde de moed van de jonge schaapherder, die het als enige tegen de uitdaging van Goliath had opgenomen. Zij hadden beiden liefde voor het leven op het land en persoonlijke moed.

Deze twee Israëlieten sloten een vriendschapsverbond dat ver boven de middelmaat uitging. Tussen hen bestond een band van diepe broederlijke liefde en wederzijds respect, bestemd om de rest van hun leven te duren.

Maar omdat David door God als de volgende Koning van Israel gekozen was en de mensen hun genegenheid

op hem richtten, brachten woede en jaloezie Saul ertoe diverse aanslagen op Davids leven te plegen.

Maar het is vooral Jonathans rol waarop we moeten letten. Vele keren kwam hij tussenbeide om Davids leven te redden door er bij hem op aan te dringen voor Sauls woede te vluchten en door bij zijn vader tussenbeide te komen voor Davids veiligheid. Jonathan hielp David en stond hem bij, terwijl hij heel goed wist dat David de troon zou bestijgen, die eigenlijk hemzelf toekwam.

Jonathan begreep de wil van God en liet geen afgunst en jaloezie tussen hem en David komen. Hij toonde een opmerkelijk begrip voor de werkelijk-

ke waarden in het leven, zoals integriteit en respect voor God. Dit was de specie voor een vriendschap die voor ons allemaal momenteel nog model staat.

Tussen David en Jonathan bestond een relatie, die gebaseerd was op loyaliteit; persoonlijke ambitie noch zelfzuchtige motivatie konden daartussen komen.

David vatte het kaliber van hun vriendschap samen, toen hij een lofzang hield ter gelegenheid van Jonathans dood: „Het is mij bang om u, mijn broeder Jonathan, gij waart mij zeer lief; Uw liefde was mij wonderlijker dan liefde van vrouwen” (2 Sam. 1:26).

Davids woorden zijn heden ten

dage moeilijk te begrijpen. In onze tijd zijn „hals-over-kop” huwelijken en scheidingen heel gewoon. Onze samenleving is zeer beweeglijk en moedigt het vormen van diepgaande en duurzame vriendschappen niet aan. Persoonlijke eer en overtuigingen worden zelfs zelden besproken, en worden veel minder gewaardeerd en geacht.

Een vriendschap van deze aard kan alleen gesmeed worden door liefde voor het welzijn van de ander — een onzelfzuchtige houding, die alleen streeft naar het goede en het geluk in het leven van een vriend. Kun jij zo'n vriend vinden en, wat net zo belangrijk is, kun jij zo'n vriend *zijn*? □

## Persoonlijk

(Vervolg van pagina 1)

dat deze belangrijke magische waarzeggers dikwijls door demonen bezeten waren. Deze Bileam kan echter heel goed door de duivel bezeten zijn geweest, zodat het in feite Satan zelf was, die de mens Bileam in bezit had en in en door hem werkte. Zou Satan inzake deze kwestie God hebben geraadpleegd?

Het antwoord daarop is krachtig en duidelijk!

Satan zelf *zou* God *inderdaad* hebben geraadpleegd precies zoals Bileam onder dergelijke omstandigheden deed! „Bijbelgeleerden” en commentatoren hebben aangenomen dat Bileam oorspronkelijk een ware profeet van God was. Dit is absoluut onjuist.

Een en ander kunt u vinden in de eerste twee hoofdstukken van het boek Job. Satan zelf wordt hier beschreven, terwijl hij een gesprek met God heeft over de rechtvaardigheid van Job.

God *stond* Satan *toe* om Job hevig te vervolgen — maar God bepaalde ook *hoever* Satan kon gaan!

Eerst liet God toe dat Satan al hetgeen Job bezat wegnam, behalve Jobs leven. Job bezweek echter niet onder deze beproeving. Satan redeneerde verder dat iemand alles wat hij bezat zou opgeven om zijn eigen leven te redden — kon hij Job maar lichamelijk aantasten, dan zou deze zich wel van God afkeren. Daarom gaf God Satan nu ook hiervoor toestemming

— alleen, hij moest zijn leven wel sparen.

Op dezelfde wijze *wist* de door Satan geïnspireerde (of door Satan bezeten, zoals het geval kan zijn) Bileam dat God grenzen aan zijn

---

Maar u bent misschien wel in staat, als u wilt, door te gaan met zondigen of het betreden van verkeerde wegen. U bezit morele handelingsvrijheid. Maar zover te gaan als u durft is de weg van Satan, niet de weg van God! Gods weg is om oprecht, van harte en ijverig *zover mogelijk* in de *juiste* richting te gaan. Gods weg is *meer* te doen dan van u vereist wordt.

---

macht had gesteld. Satan is de god en onzichtbare heerser van deze wereld — toch blijft God soeverein Heerser over alles. Iedere heerser heeft *slechts* gezag en macht binnen zijn eigen grenzen of rechtsgebied. Er zijn *geen* grenzen aan Gods heerschappij — maar wel aan die

van Satan. En dat weet hij heel goed!

Er zou geen zonde — geen kwaad — kunnen zijn als God het *niet toestond!* En als God het niet toestond, dan zou er geen vrije wil zijn — geen vrije keuze — en dat zou op zijn beurt Gods doel onmogelijk maken!

Bedenk dat Satans dienaren over God spreken en zich als Gods dienaren voordoen (2 Kor. 11:13-15). Deze hogepriester van Satan wist dat Israel Gods eigen volk was en onder Gods bescherming stond. Deze goddelijke bescherming beperkte zijn macht om Gods natie kwaad te berokkenen. Satan is er zich terdege van bewust dat er grenzen aan zijn macht zijn gesteld.

Bileam zou uitermate verheugd zijn geweest om Israel te kunnen vervloeken, benadelen of vernietigen. Maar hij *wist* — hij was er zich *ten volle van bewust* — dat dit zijn bevoegdheden te buiten zou gaan — *tenzij* de Almachtige hem nu permissie zou geven om Israel te vervloeken en schade toe te brengen, zoals Hij Satan toestond om in het geval van Job verder te gaan dan oorspronkelijk de bedoeling was. Bileam *wilde* een vervloeking over Israel uitspreken. Hij *begeerde* de beloning!

Toen de voornaamste vorsten van Moab voor de tweede maal op bezoek kwamen, zei hij: „Al gaf Balak mij zijn huis vol zilver en goud, *ik zou niet in staat zijn* het bevel van de Here, mijn God, *te overtreden*” (Num. 22:18). Het was geen kwestie of Bileam wel of niet wilde. Hij wilde

Israel graag kwaad doen, maar het ging erom of hij *de macht bezat* om dit te doen. Nadat hij met de gezanten van Balak was meegegaan, zei hij tegen de Koning:

„Zie, nu ben ik tot u gekomen; zal ik wel iets kunnen spreken? Het woord, dat God in mijn mond zal leggen, zal ik spreken” (Num. 22:38).

Later zei Bileam dat God Israel gezegend had en dat hij dit *niet kon* keren (Num. 23:20). Over Israel zei Bileam: „De Here, *zijn God*, is met hem . . . er bestaat *geen bezwering* tegen Jakob, *noch waarzeggerij* tegen Israël” (vers 21, 23).

Merk op dat God de God van Israel is — Israels God — niet Bileams God. Bileam beoefende waarzeggerij en bezwering — God liet het echter niet toe *tegen Israel*.

Bileam wilde *net zover de verkeerde weg opgaan* als hijzelf durfde.

Dat is Satans methode!

*Hoever* kunt u zonder risico gaan met te doen wat u *wilt* in plaats van wat u *behoort* te doen?

Heeft u hiermee niet dikwijls geschipperd? Heeft u niet dikwijls iets *willen* doen, waarvan u wist dat u het in feite zou moeten nalaten? En bent u niet eens gedeeltelijk de verkeerde weg opgegaan met de gedachte dat u er wel „zonder kleerscheuren zou afkomen” als u zich bijtijds zou bekeeren?

Hoevelen, die verleid worden om hoerij of overspel te plegen, gaan niet *gedeeltelijk* die weg op — door misschien alleen maar een beetje te „vrijen”? En hoe vaak leidt dat niet tot een *klein beetje* verder — en daarna nog een beetje?

Het betreden van het eerste gedeelte van die gedeeltelijke weg is al het geestelijk uitvoeren van de daad volgens de geest of de bedoeling van de wet! Wanneer u dat gedaan hebt, bent u in Gods ogen al schuldig.

Natuurlijk, Satan werd weerhouden en was niet in staat om in het geval van Job verder te gaan dan hij deed. Ook Bileam werd weerhouden en was evenmin in staat om met het volk Israel verder te gaan dan hij deed.

Maar u bent misschien wel in staat, als u wilt, door te gaan met zondigen of het betreden van verkeerde wegen. U bezit morele handelingsvrijheid.

Maar zover te gaan als u durft is de weg van Satan, niet de weg van God!

Gods weg is om oprecht, van harte en ijverig *zover mogelijk* in de *juiste* richting te gaan.

Gods weg is *meer* te doen dan van u vereist wordt.

Jezus zei: „Zal hij de slaaf soms danken, omdat hij deed wat hem bevolen was? Zo moet ook gij, nadat gij alles gedaan hebt wat u bevolen is, zeggen: Wij zijn onnutte slaven; wij hebben slechts gedaan, wat wij moesten doen” (Lukas 17:9-10).

Zelfs als u niet de verkeerde weg inslaat en deze volgt zolang u denkt geen risico te lopen — als u doet wat u geboden is — wat God door zijn Woord laat zien als *uw plicht*, en als u daarbij niet één stap verder in de goede richting gaat, door dus *meer* te doen dan uw plicht is, dan vindt Jezus Christus u een onnutte dienstknecht! Christus verwacht dat we meer in de goede richting doen dan onze plicht.

En wat gebeurt er met de onnutte dienstknecht?

In de gelijkenis van de talenten zei Jezus over degene die bewaarde wat hij had, maar niet groeide in kennis en genade — niet overwon — alleen zijn plicht deed en niets meer — „En werpt de onnutte slaaf uit in de buitenste duisternis. Daar zal het gewezen zijn en het tandengeknars” (Matth. 25:30).

Het christelijke leven is een leven van groei, van karakterontwikkeling — van overwinning — van steeds meer worden als Christus! □

---

## Spreken met God?

---

(Vervolg van pagina 15)

gebeden, die gemompeld worden en niet uit het hart komen. Stel je eens voor, je hebt een afspraak voor een onderhoud met president Ronald Reagan. Als je spreekt, terwijl hij je zijn onverdeelde aandacht schenkt, begin je slaperig te worden en te mompelen, terwijl je van het ene onderwerp naar het andere dwalend, monotoon voortdreunt.

Welke reactie denk je te krijgen? Het zou best kunnen zijn, dat hij je zou vragen zijn kantoor te verlaten en nooit meer terug te komen. Bedenk eens hoeveel oneerbiediger het jegens

God is, als we slaperige gebeden tot Hem mompelen.

Hoe moet je dan op een oorspronkelijke manier in een oprecht, vurig gebed tot God spreken? In de eerste plaats moet je niet denken dat je God lastig valt als je Hem deelgenoot maakt van je hoop en je moeilijkheden. Spreek met God als met een goede vriend — als met een vader.

We hebben al een paar dingen genoemd om over te bidden: persoonlijke moeilijkheden, hoop en de zegeningen, die God ons geeft. We kunnen ook bidden voor het Werk, voor Herbert W. Armstrong en Gods dienaren over de hele wereld. We kunnen ook bij de Almachtige onder woorden brengen hoezeer de wereld nodig heeft, dat Christus terugkomt en alles in handen neemt, zodat aan misdaad, oorlog, vervuiling en alle andere onheil een einde komt.

Vraag Hem ook je te helpen Satan te overwinnen, beproevingen de baas te worden en je zonden te vergeven. Vergeet ook niet voor anderen te bidden!

Experimenteer. Beperk jezelf niet in je gebed. Op sommige dagen wil je misschien meer tijd besteden aan je persoonlijke problemen. Op andere dagen wil je misschien de nadruk leggen op bidden voor het Werk en de behoeften van anderen. Ook voor gebed geldt: Oefening baart kunst. Om een betekenisvol gebedsleven verder te ontwikkelen, kun je je ouders vragen waarover zij bidden.

Gebed is er niet alleen voor de moeilijke momenten of wanneer je wanhopig behoefte hebt aan hulp. Vertel God hoe belangrijk Hij is in elk aspect van je leven, zoals een middelbare scholier in een van de lagere klassen: „Ik bid omdat God alles geschapen heeft” zei hij. „Ik denk dat Hij graag wil dat wij Hem daarvoor respecteren.”

Geloof dat je gebeden verhoord zullen worden. Niet een „laten-weeens-zien-of-het-deze-keer-helpt” benadering. Als God niet meteen antwoordt, wees dan geduldig en houd vol. Vergeet nooit Hem te bedanken wanneer Hij antwoord geeft. Met een beetje inspanning, kun je met God spreken op een manier die Hem behaagt.

En wie ontvangt zegeningen en weldaden van oprechte gebeden? Jij! □

# Roddel

(Vervolg van pagina 12)

hebben ons herinnerd, dat die verleider bij zijn leven gezegd heeft: Na drie dagen word Ik opgewekt. Geef daarom bevel het graf te verzekeren tot de derde dag; anders konden zijn discipelen Hem komen stelen, en tot het volk zeggen: Hij is opgewekt uit de doden, en de laatste dwaling zou erger zijn dan de eerste" (Matth. 27:63-64).

Merkwaardig toch! Niet alleen geloofden ze Christus niet, maar ze wantrouwden bovendien ieder ander. Ze eisten afdoende maatregelen en zekerheid van de Romein Pilatus.

Ouder gewoonte zag Pilatus ook nu weer kans alle verantwoordelijkheid van zich af te schuiven. Hij liet de verdere afhandeling van deze kwestie maar aan hen over en zei hun te doen wat zij nodig achtten. „Zij gingen heen en verzekerden het graf met de wacht, na de steen verzegeld te hebben" (vers 66).

En wat gebeurde er toen? Christus verrees uit de doden, precies zoals Hij had geprofeteerd. De bewakers konden niet voorkomen dat de engel Gods de steen wegrolde en het graf opende. Toen ze naar de stad terugkeerden en de overpriesters vertelden wat er was gebeurd, gaven die hun de raad zonder meer te ontkennen wat er gebeurd was en nieuwe geruchten te verspreiden.

„En in een vergadering met de oudsten kwamen zij tot een besluit en zij gaven de soldaten veel geld, en zij zeiden: Zegt, zijn discipelen zijn des nachts gekomen en hebben Hem gestolen, terwijl wij sliepen. En indien dit de stadhouder ter ore komt, wij zullen het in orde brengen en maken, dat gij buiten moeite blijft" (Matth. 28:12-14).

Aldus werd dit snode bedrog vereeuwigd (vers 15). Christus' vervolgers stonden voor niets. Ze namen hun toevlucht tot de meest verwerpelijke middelen om verdeeldheid onder de leden te zaaien en de verkondiging van het evangelie te verhinderen. En Satan was hun voorname raadgever. In alle opzichten lieten zij zich door hem leiden. Hetzelfde geldt voor vandaag. Nog steeds wil Satan verdeling in de Kerk zaaien en de verkondiging van het

evangelie een halt toeroepen. Degene die nu de Kerk vervolgen worden eens te meer geleid en beïnvloed door hem.

## Onderzoek uw hart

Bedenk wel dat de grondoorzaak van kwaadsprekerij zelfrechtvaardiging, afgunst, wraakzucht of louter ijdelheid kan zijn. Doch wat ook de oorzaak moge zijn, roddel is zonde! Want het is overtreding van het negende gebod. God verafschuwt kwaadsprekerij.

„Deze zes dingen haat de Here, ja, zeven zijn Hem een hartgrondige gruwel: hoogmoedige ogen, een valse tong, handen die onschuldig bloed vergieten, een hart dat heilloze plannen smeedt, voeten die zich haasten om naar het kwade te snellen, wie leugens uitblaast als een vals getuige en wie twist stookt tussen broeders" (Spr. 6:16-19).

Vrijwel elk van de zeven dingen, die in deze bijbelverzen worden genoemd, heeft iets te maken met liegen, roddelen, het verspreiden van geruchten en het verdeeldheid zaaien onder gemeenteleden.

God zei tot zijn volk: „Gij zult onder uw volksgenoten niet als een lasteraar rondgaan; gij zult uw naaste niet naar het leven staan: Ik ben de Here. Gij zult uw broeder in uw hart niet haten; openlijk zult gij uw volksgenoot terechtwijzen en niet ter wille van hem zonde op u laden. Gij zult niet wraakzuchtig en haatdragend zijn tegenover de kinderen van uw volk, maar uw naaste liefhebben als uzelf: Ik ben de Here" (Lev. 19:16-18).

Voor ons als Gods volk, als zijn Kerk, is het meer dan tijd om wakker te worden en zijn geboden ernstig en oprecht te gehoorzamen. Het is hoog tijd dat gemeenteleden overal ter wereld ophouden met geruchten te verspreiden, wraak te nemen of wrok jegens elkaar te koesteren.

Is in uw leven

roddel zo'n ingekankerde gewoonte geworden dat u niet weet hoe ervan af te komen? Wilt u echt anders worden? Aangezien roddel een werktuig van Satan is kunt u dit kwaad uitsluitend overwinnen door zelf gebruik te maken van de werktuigen van liefde die God u door zijn heilige Geest verschaft.

Satan zal u boze gedachten ingeven. Hij zal u aanstoken uzelf te rechtvaardigen, schoon te praten en anderen de schuld te geven. God daarentegen wil dat u uw misstappen beseft en u bekeert van uw zonden. God beveelt u om niet uw eigen daden goed te praten, niet over anderen te oordelen, niemand te beschuldigen. God alleen is rechter, Hem alleen komt de wraak toe.

Kniel daarom elke dag neer en vraag God u te helpen bij uw zelfonderzoek en bij uw pogingen geen kwaad meer te spreken. Zeg niet langer dingen die uw naaste kwetsen. Hou steeds God en zijn evangelie voor ogen.

Het evangelie is goed nieuws — roddel is slecht nieuws. Ledigheid leidt dikwijls tot geroddel. Wees daarom zo druk met te doen wat goed is in Gods ogen dat er van ledigheid geen sprake kan zijn. Houdt u bezig met het evangelie in plaats van met geroddel.

In zijn brief aan Titus leert de apostel Paulus ons hoe we geroddel kunnen overwinnen, ongeacht onze leeftijd of beroep. Tegen de oudere mannen zegt hij dat ze „nuchter [moeten] zijn, waardig, bezadigd,



gezond in het geloof, de liefde en de volharding" (Titus 2:2). Als oudere mannen dit advies ter harte nemen, zullen ze eenvoudig geen tijd hebben om kwaad te spreken.

Aan de oudere vrouwen schrijft Paulus: „Oude vrouwen eveneens, priesterlijk in haar optreden, niet kwaadsprekend, niet verslaafd aan veel wijn, in het goede onderrichtende, zodat zij de jonge vrouwen opwekken man en kinderen lief te hebben, bezadigd, kuis, huishoudelijk, goed en aan haar man onderdanig te zijn, opdat het woord Gods niet gelasterd worde" (vers 3-5).

Dit zijn niet zomaar woorden, maar geboden van God.

Over de jonge mensen schrijft Paulus: „Vermaan evenzo de jonge mannen bezadigd te zijn in alles, houd (hun) in uzelf een voorbeeld voor van goede werken, zuiverheid in de leer, waardigheid, een gezonde prediking, waarop niets valt aan te merken, opdat de tegenstander tot zijn beschaming niets ongunstigs van ons hebbe te zeggen" (vers 6-8).

Als wij in alles wat we doen ons als een voorbeeld van goede werken tonen zal er in de Kerk van God geen sprake zijn van geroddel.

Ten behoeve van alle werknemers of ondergeschikten schrijft Paulus:

„De slaven moeten hun meesters onderdanig zijn in alles, het hun naar de zin maken zonder tegenspraak, of oneerlijkheid, maar alle goede trouw bewijzen, om de leer van God, onze Heiland, in alles tot sieraad te strekken" (vers 9-10).

Stelt u prijs op goede vrienden? Toon uzelf dan een goed vriend. Wilt u dat de mensen goed over u spreken? Spreek goed over hen. Als u geholpen wilt worden, begin dan met anderen te helpen. Indien u wilt dat leden van de Kerk zich betere christenen tonen, wees dan zelf een beter christen.

De waarheid is altijd erg eenvoudig; het vleeselijk gerichte denken echter doet de waarheid gecompliceerd lijken.

### Drie eenvoudige regels

Hier volgen drie eenvoudige regels die u voor roddelen kunnen behoeven.

In de eerste plaats: alvorens iets over iemand aan anderen te vertellen, dient u zich af te vragen: „Weet ik wel alle feiten?" Is dat niet het geval, dan kan hetgeen u zegt onwaarheid bevatten — en dan verspreidt u valse geruchten. God beveelt u: „toetst alles en behoudt het goede" (1 Thess. 5:21).

In de tweede plaats: alvorens iets wat u over een ander hebt gehoord verder te vertellen, moet u zich afvragen: „Kan ik dit zeggen in aanwezigheid van de betrokken persoon?" Kunt u dat niet dan behoort u dat ook niet bij zijn afwezigheid te zeggen. Met andere woorden: zeg nooit iets over iemand wat u niet tegen hem zelf zou willen zeggen.

Christus zei dat barmhartigheid is voorbehouden aan wie zelf barmhartig zijn (Matth. 5:7). Maar hoe kunt u zich barmhartig noemen als u over een ander roddelt? Ook heeft Christus gezegd dat de vredestichters kinderen Gods genoemd zullen worden (vers 9). Een kwaadspreker is geen vredestichter.

De derde regel is al even eenvoudig als de vorige twee. Als u alle feiten hebt verzameld en als u — in alle eerlijkheid — tot de overtuiging bent gekomen dat u hetgeen u over iemand hebt gehoord rustig in diens aanwezigheid kunt herhalen, vraag u dan af: „Zal mijn opmerking enig goed doen? Zal ze helpen? Zal wat ik zeg werkelijk een heilzame uitwerking hebben?"

Als op ook maar een van deze vragen het antwoord ontkennend moet luiden, herhaal dan niet wat u hebt gehoord! □

## Het zout der aarde

(Vervolg van pagina 6)

18:19; 2 Kron. 13:5). Deze uitdrukking duidt een onverbreekelijke band tussen vrienden aan. Het verbond dat we bij onze doop met God hebben gesloten behoort een „zoutverbond" te zijn — onverbreekelijk. En wij hebben het voorrecht dat we God als onze vriend mogen beschouwen.

Lees niet zomaar over de informatie in uw bijbel heen. God heeft zich ervoor ingezet dit boek samen te stellen en voor ons te bewaren; het is zeer rijk aan geestelijke waarheid. Overweeg nog eens alle betekenis, die in dit ene vers, Mattheus 5:13, opgesloten ligt.

Onderzoek de woorden in de Bijbel en wees er zeker van dat u de betekenis begrijpt. Zet alle schriftgedeelten over ongeacht welk onderwerp naast elkaar, zodat u een volledig inzicht in alle aspecten kunt krijgen. Mediteer over wat u leest en vraag God om u

meer begrip van zijn Woord te geven.

De Bijbel kan „u wijs . . . maken tot zaligheid" (2 Tim. 3:15). Bestudeer Gods Woord grondig! Het vertelt u wie u bent en wat u behoort te doen.

Groei in genade en kennis van Gods waarheid en wordt werkelijk „het zout der aarde"! □

## Eindsprint

(Vervolg van pagina 9)

stap voor stap hebben moeten afleggen. Onze aandacht raakt af van het willen winnen en wordt geconcentreerd op onze pijn — onze economische pijn, onze zwakke gezondheid, onze familieproblemen.

Vaak raken we gebukt onder de zelfveroorzaakte lasten die ons beroven van de tijd die we nodig hebben om te kunnen winnen. We zijn bezig te verliezen, tenzij we erop uit zijn die dingen te doen die meehelpen om te win-

nen. Sommige dingen kunnen we nalaten, andere niet. Satan wil ons misleiden de verkeerde dingen na te laten.

Mijn zoon rende 8 mijl heuvel op heuvel af tegen grote tegenstand in. Zo'n loop moeten u en ik ook lopen — tegenstand van iemand die jaloers is omdat ons winnen zijn verlies aan de dag legt. Satan is listig. Hij legt obstakels op onze weg en graaft kuilen voor ons.

Als wij onze ogen niet op onze heder en ons doel gericht houden, zal onze tegenstander ons in de val lokken.

Wij zijn een uitverkoren volk, zeer gezegend met de gelegenheid die we hebben. We zitten in deze race voor het leven. De prijs is zeker onze grootste inspanningen waard en velen van ons zijn al een heel eind gevorderd. Het doel is bijna in zicht.

Loop! Anders haalt Satan u in! De finish is niet ver meer. Een stem roept aan de kant: „Hij passeert je haast!" Nu is het tijd voor de eindsprint! □